

**De Bijdrage van Waargenomen Wijkveiligheid op het Emotioneel Welzijn van Kinderen:
Een Systematische Review**

Evvy Vermeiren (613954)

Masterscriptie

Master Pedagogische en Onderwijswetenschappen

Opvoedvraagstukken in een diverse samenleving

Erasmus Universiteit Rotterdam, Faculteit der Sociale Wetenschappen

Eerste beoordelaar: D. A. de Maat, MSc.

Tweede beoordelaar: Prof.dr. A. T. Harder

Plaats en datum van inlevering: Wernhout, 5 juli 2025

Samenvatting

Het doel van de systematische review was onderzoeken in hoeverre waargenomen wijkveiligheid bijdraagt aan het emotionele welzijn van kinderen van zes tot en met twaalf jaar. Aanvullend werd onderzocht in hoeverre de percepties over wijkveiligheid van ouders en kinderen overeenkwamen en welke aspecten van de wijk bijdroegen aan de veiligheidspercepties van ouders en kinderen. Volgens de *Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses* (PRISMA) methodiek is er een zoekactie in de databanken *Web of Science*, *PsycINFO* en *Scopus* uitgevoerd naar Engelstalige artikelen gepubliceerd vanaf 2000 op 11 april 2025 en is de sneeuwbalmethode toegepast. Uiteindelijk zijn twintig studies geïnccludeerd. De resultaten toonden aan dat er een positief verband was tussen het ervaren van wijkveiligheid en emotioneel welzijn van kinderen. Verder is er voornamelijk een lage mate van overeenstemming tussen de percepties van ouders en kinderen over wijkveiligheid gevonden. Ook droegen andere aspecten van de wijk bij aan de veiligheidspercepties van kinderen en ouders. Het overwegende cross-sectionele design van de geïnccludeerde studies maakt dat er een leemte is in onderzoeken die inzicht bieden in de effecten van waargenomen wijkveiligheid op het emotioneel welzijn van kinderen op de lange termijn. Concluderend toonde deze systematische review aan dat waargenomen wijkveiligheid kan bijdragen aan het emotionele welzijn van kinderen. De bevindingen bieden aanknopingspunten voor lokaal beleid ter verbetering van fysieke en sociale aspecten in de wijk om het emotioneel welzijn van kinderen te vergroten. Toekomstig onderzoek is nodig om te onderzoeken welke aspecten van wijkveiligheid bijdragen aan het emotionele welzijn van kinderen.

Trefwoorden: Emotioneel welzijn, waargenomen wijkveiligheid, midden kindertijd

Abstract

The purpose of this systematic review was to investigate the extent to which perceived neighborhood safety contributes to the emotional well-being of children between the ages of six and twelve. In addition, this systematic review examined the similarities in perceptions of children and parents regarding neighborhood safety and what aspects contribute to their safety perceptions. On April 11, 2025, following the Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses (PRISMA) methodology, a search was conducted in the databases Web of Science, PsycINFO, and Scopus, for articles in English and published after 2000. The snowball method was also applied. In total, twenty studies were included. The results showed that perceived neighborhood safety was positively related to emotional well-being in children. Furthermore, a generally low level of agreement was found between parents' and children's perceptions of neighborhood safety. Also, other aspects of the neighborhood contributed to children's perceptions of safety than those of parents. The predominantly cross-sectional design of the included studies implies that there is a gap in studies that offer insight into the effects of perceived neighborhood safety on children's long-term emotional well-being. In conclusion, this systematic review demonstrated that perceived neighborhood safety can contribute to children's emotional well-being. The findings provide starting points for local policies to improve physical and social aspects of the neighborhood to enhance children's emotional well-being. Future research is needed to examine what aspects of neighborhood safety contribute to children's emotional well-being.

Keywords: Emotional well-being, perceived neighborhood safety, middle childhood

De Bijdrage van Waargenomen Wijkveiligheid op het Emotioneel Welzijn van Kinderen: Een Systematische Review

“Opvoeden doe je samen” stelt het Nederlands Jeugdinstituut (Hoex et al., 2022). Deze uitspraak is de basis voor de inzet op beleid om welzijn bij kinderen te vergroten. Dit is noodzakelijk, omdat recent onderzoek naar welzijn bij kinderen in Nederland een significante stijging in emotionele problemen bij basisschoolleerlingen heeft waargenomen (Boer et al., 2022). Het bijbehorende cijfer acht voor levenstevredenheid is daarbij het laagst gegeven cijfer onder basisschoolleerlingen tot nu toe. Welzijn is de mate waarin iemand zich tevreden voelt over het leven en is subjectief (Nederlands Jeugdinstituut, 2023). De stijging in emotionele problemen valt onder het emotionele welzijn, een multidimensionaal begrip dat uit verschillende psychologische concepten van mentale gezondheid, psychologisch welzijn en levenstevredenheid bestaat (Feller et al., 2018). Zo geeft emotioneel welzijn weer hoe positief iemand zich voelt, waarbij de frequentie en intensiteit van gevoelens als angst, blijheid, verdriet, boosheid en affectie op de lange termijn meespelen (Kahneman & Deaton, 2010; Park et al., 2023).

De uitspraak “Opvoeden doe je samen” (Hoex et al., 2022) past bij de ecologische systeemtheorie van Bronfenbrenner (1979). Deze theorie stelt dat de ontwikkeling van het kind wordt beïnvloed door de wederzijdse interactie met de omgeving die in systemen is onderverdeeld. Ten eerste het microsysteem waarin directe relaties tussen het kind en de omgeving centraal staan, zoals tussen kind en ouders. Het mesosysteem daarentegen verwijst naar de relaties tussen de omgevingen van het kind. Ten derde omvat het exosysteem de omgevingen die indirect invloed hebben op het kind, zoals het beleid in de wijk of de sociale netwerken van ouders. Ten slotte is er nog een overkoepelend macrosysteem dat de brede maatschappelijke invloeden bevat, zoals geldende wetten, regels en de heersende cultuur. Hoewel het macrosysteem verder van een kind afstaat, heeft het invloed op de omgeving waarin een kind opgroeit. Zo komen de heersende cultuur en het overheidsbeleid terug in de wet- en regelgeving waar wijkbewoners zich aan moeten houden en de manier waarop maatschappelijke voorzieningen zijn georganiseerd (Bronfenbrenner, 1979; May-Varas et al., 2023). Samen vormen de inwoners, inrichting, voorzieningen, beleid en heersende cultuur in een wijk een bron van omgevingen die interacteren met het kind. Dit is relevant, want kinderen brengen een groot deel van hun tijd door in de wijk (Baffoe, 2019).

Wijkveiligheid

Binnen de interactie tussen het kind en de omgeving speelt veiligheid een belangrijke rol (Leyden et al., 2011a; Leyden et al., 2011b). Wijkveiligheid verwijst naar de mate van

zekerheid dat bewoners geen nadelige gevolgen ervaren van fysieke en sociale aspecten in de wijk (McDonell, 2014). Fysieke aspecten zijn bijvoorbeeld vervallen huizen, zwerfvuil, vandalisme en afval. Sociale aspecten hebben betrekking op incidenten zoals straatintimidatie, drugshandel en overlast. Op de lange termijn zijn de bovengenoemde aspecten risicofactoren voor criminaliteit, angst en depressieve gevoelens voor bewoners (Wandersman & Nation, 1998). Tegelijkertijd dragen de aanwezigheid en kwaliteit van wijkvoorzieningen onder andere bij aan gevoelens van veiligheid (Leventhal & Brooks-Gunn, 2000; Makinde, 2020).

Wijkveiligheid kan objectief en subjectief gemeten worden. Objectief gemeten wijkenmerken zijn indicatoren op gebiedsniveau die onafhankelijk zijn van de percepties van bewoners en worden afgeleid uit databanken en registers (Putrik et al., 2019; Syropoulos et al., 2024; Weden et al., 2008). Bij wijkveiligheid worden voornamelijk het aantal ongevallen, misdaden en criminaliteitscijfers geraadpleegd (Putrik et al., 2019). Ondanks de beknopte beoordeling toont objectief gemeten wijkveiligheid niet hoe wijkbewoners blootgesteld worden aan interacties met de wijk en hoe zij deze ervaren (Weden et al., 2008).

Subjectieve metingen, zoals waargenomen wijkveiligheid, reflecteren wel deze individuele beoordeling over de wijk, waarbij ervaringen centraal staan en eerdere herinneringen in kaart worden gebracht (Cummins et al., 2005; Wright & Kloos, 2007). Waargenomen veiligheid is de perceptie van een wijkbewoner over hoe veilig diegene zich voelt in een bepaalde omgeving en kan worden onderverdeeld in gevoelens van veiligheid, de angst voor criminaliteit en het vertrouwen in de wijk (Syropoulos et al., 2024).

Onderzoek naar wijkveiligheid toonde aan dat subjectief gemeten geweld, overlast, verkeersonveiligheid, diefstal en vandalisme in de wijk samenhangen met gevoelens van onveiligheid, waarbij er weinig tot geen samenhang met objectief gemeten wijkveiligheid bleek (Bailey et al., 2014; Putrik et al., 2019). Ook was waargenomen wijkveiligheid het aspect van algemene veiligheid dat het sterkst samenhang met mentale gezondheid (Won et al., 2016).

Percepties van ouders en kinderen

In onderzoeken naar wijkenmerken en welzijn van kinderen worden voornamelijk ouderlijke percepties meegenomen, aangezien ouders een rol spelen in de relatie tussen wijkenmerken en uitkomsten bij kinderen. Ouders beïnvloeden namelijk de buurt waar kinderen oproeien, de school waar zij naartoe gaan en de toegang tot andere voorzieningen in de wijk (Shuey & Leventhal, 2019). Echter is het belangrijk om ook de percepties van kinderen te onderzoeken. Studies vinden namelijk discrepanties tussen de percepties van ouders en kinderen op verschillende gebieden, zoals mentale gezondheid van kinderen,

emotionele en gedragsproblemen en ouderschapsvaardigheden (Caqueo-Urizar et al., 2022; Korelitz & Garber, 2016; Van Roy et al., 2010). Over ervaren veiligheid zouden mogelijk ook discrepanties kunnen bestaan. Kinderen ervaren de wijk immers via school, vrienden en activiteiten, waarbij kinderen buiten het ouderlijk toezicht interacteren met verschillende bronnen uit de omgeving (Nicotera, 2008; Rubens & Fite, 2013). Op deze manier zouden kinderen een andere beleving kunnen hebben van de wijk.

Aanleiding systematische review

Eerder onderzoek naar wijkveiligheid en emotioneel welzijn wijst erop dat wijkveiligheid kan samenhangen met emotioneel welzijn. Zo bleek het wonen in een onveilige wijk invloed te hebben op de stijging van depressieve symptomen bij wijkbewoners (Berglund et al., 2017; Leventhal & Brooks-Gunn, 2000; Xue et al., 2005). Daarnaast leek het emotioneel welzijn van wijkbewoners te stijgen wanneer zij sociale cohesie ervaarden, frequente interacties met burens hadden en een langere periode in de wijk woonden (Appau et al., 2018).

Aangezien de bovengenoemde eerdere onderzoeken zich voornamelijk op volwassenen hebben gericht, blijft de rol van wijkveiligheid voor kinderen onderbelicht. Het is namelijk onduidelijk of deze resultaten generaliseerbaar zijn naar het emotionele welzijn van kinderen gezien de uiteenlopende contexten waarin ouders en kinderen in interactie zijn met de wijk (Nicotera, 2008; Rubens & Fite, 2013). Daarnaast bevinden kinderen in de midden kindertijd, de periode van zes tot en met en twaalf jaar, zich in een ontwikkelende fase waarin het ontwikkelen van emotieregulatie en het vormen van sociale relaties centraal staan (Del Giudice, 2014; Voss et al., 2023). Deze aspecten zijn relevant voor het emotioneel welzijn, waardoor onderzoek naar emotioneel welzijn bij deze doelgroep tot mogelijk andere uitkomsten kan leiden dan bij volwassenen. Bovendien wordt in de literatuur deze leeftijdsperiode gezien als '*the missing middle*' wat wijst op een leemte in onderzoek naar deze leeftijdsperiode (Voss et al., 2023).

Samenvattend is een systematische review met de focus op emotioneel welzijn relevant gezien de stijging in emotionele problemen bij kinderen (Boer et al., 2022). Daarnaast is het passend om waargenomen wijkveiligheid te onderzoeken, omdat subjectief gemeten wijkveiligheid vaker een significant verband heeft met welzijn dan objectief gemeten wijkveiligheid (Putrik et al., 2019; Won et al., 2016). Het focussen op emotioneel welzijn en waargenomen wijkveiligheid kan leiden tot een verdiepend en afgebakend overzicht van literatuur bij een onderbelichte doelgroep. Ook inzicht in mogelijke leemtes en

onduidelijkheden over het verband tussen waargenomen wijkveiligheid en emotioneel welzijn bij kinderen kunnen met een systematische review in kaart gebracht worden.

Maatschappelijk gezien kan inzicht in de invloed van waargenomen wijkveiligheid op emotioneel welzijn zorgen voor meer begrip over hoe wijkbewoners hun wijk ervaren (Bandara & Muhajarine, 2014). Dit zou kunnen bijdragen aan de ontwikkeling van beleid ter vergroting van het emotioneel welzijn bij kinderen (Feller et al., 2018; Syropoulos et al., 2024). Het betrekken van perspectieven van ouders en kinderen is hierbij essentieel, want zij zijn de doelgroep en groeien op in de wijk (Tuenter & Farag Nagi, 2025).

Een verdiepend en afgebakend overzicht over waargenomen wijkveiligheid en emotioneel welzijn bij kinderen in de midden kindertijd wordt gevormd door middel van de onderzoeksvraag: “In hoeverre draagt wijkveiligheid waargenomen door ouders en kinderen bij aan het emotionele welzijn van kinderen van zes tot en met twaalf jaar?” Omdat percepties van ouders en kinderen mogelijk kunnen verschillen luidt de eerste aanvullende deelvraag: “In hoeverre komen de percepties van ouders en kinderen overeen?” De tweede aanvullende deelvraag luidt: “Welke aspecten van de wijk dragen bij aan de veiligheidspercepties van ouders en kinderen?” Met deze onderzoeksvraag en deelvragen beoogt deze systematische review een overzicht te creëren van onderzoeken die de invloed van wijkveiligheid op het emotionele welzijn van kinderen onderzoeken.

Methode

In deze systematische review is de *Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses* (PRISMA) methodiek gebruikt bij het zoeken en rapporteren van passende literatuur om de onderzoeksvraag te beantwoorden (Page et al., 2021). Eerst zijn de inclusie- en exclusiecriteria toegelicht, waarna de zoekstrategie en het screeningsproces zijn beschreven.

Selectiecriteria

Bij de beoordeling van studies is gebruik gemaakt van een aantal criteria voor de doelgroep en gemeten variabelen. Ten eerste werden studies geïncludeerd wanneer (1) de participanten kinderen tussen de zes tot en met twaalf jaar oud waren, (2) de gemiddelde leeftijd van de participanten binnen de bovengenoemde leeftijdscategorie viel of (3) de participanten ouders van kinderen uit de bovengenoemde leeftijdscategorie waren. Deze leeftijdscategorie is gekozen aangezien deze systematische review zich focuste op de midden kindertijd (Voss et al., 2023). Ten tweede diende wijkveiligheid in de studie gemeten te worden door de percepties van ouders en/of kinderen, omdat deze systematische review zich

richtte op waargenomen wijkveiligheid (Syropoulos et al., 2024). Ten derde diende de studie een vorm van emotioneel welzijn te meten.

Verder zijn studies geïnccludeerd wanneer zij voldeden aan methodologische criteria. Zo zijn kwalitatieve studies geïnccludeerd omdat deze studies inzicht gaven in de percepties van wijkbewoners (Lub & De Leeuw, 2017), terwijl kwantitatieve studies zijn geïnccludeerd omdat deze studies mogelijke verbanden tussen wijkveiligheid en emotioneel welzijn konden aantonen (Lim, 2024). Ook zijn zowel longitudinale als cross-sectionele studies geïnccludeerd. Immers konden zowel inzichten in mogelijke causaliteit en verbanden op de lange termijn, als momentopnames van wijkveiligheid en emotioneel welzijn bijdragen aan het beantwoorden van de onderzoeksvraag (Lim, 2024). Ten slotte zijn alleen Engelstalige studies geïnccludeerd, omdat Engels gezien werd als universele wetenschappelijke taal (Drubin & Kellogg, 2012).

Naast inclusiecriteria zijn er ook een aantal exclusiecriteria gehanteerd. Zo zijn er geen reviews of meta-analyses geïnccludeerd, omdat deze systematische review alleen primaire bronnen wilde raadplegen om de onderzoeksvraag te beantwoorden. Artikelen die niet geopend konden worden door de onderzoeker zijn geëxcludeerd. Publicaties voor 2000 zijn geëxcludeerd, zodat de geïnccludeerde studies aansloten bij de ontwikkelingen binnen het vakgebied. Immers markeerde deze periode het begin van een sterke toename in onderzoek naar welzijn gerelateerde factoren zoals blijheid, levenstevredenheid en subjectief welzijn (Helliwell et al., 2022). Bovendien zijn alleen artikelen van peer-reviewed wetenschappelijke tijdschriften geïnccludeerd om de kwaliteit te waarborgen. Peer-review beoordeeld namelijk de geldigheid, het belang, de originaliteit en de kwaliteit van de studies (Kelly et al., 2014).

Zoekstrategie

De geselecteerde artikelen zijn gevonden door middel van een zoekactie in de databanken *Web of Science*, *PsycINFO* en *Scopus*. Deze databanken bevatten wetenschappelijke publicaties over onderwerpen relevant binnen de sociale wetenschappen en zijn daarom gekozen (Erasmus University Library, z.d.). De laatste zoekopdracht is uitgevoerd op 11 april 2025. De zoektermen in de zoekactie waren synoniemen voor kinderen (6-12 jaar), de percepties van ouders en kinderen, wijkveiligheid en emotioneel welzijn. Een overzicht van de precieze gebruikte zoektermen en de uiteindelijke zoekcombinatie is beschreven in Bijlage 2.

De zoekactie in ‘*all fields*’ leverde bij *Web of Science* 102 hits op, waarbij er na selectie op artikelen gepubliceerd vanaf 2000 97 artikelen overbleven. De zoekactie in ‘*all fields*’ leverde bij *Scopus* 6287 hits op. Daarom is er naast artikelen gepubliceerd vanaf 2000 ook geselecteerd op ‘*Search within: Article title Abstract, Keywords*’, waarna er 73 artikelen

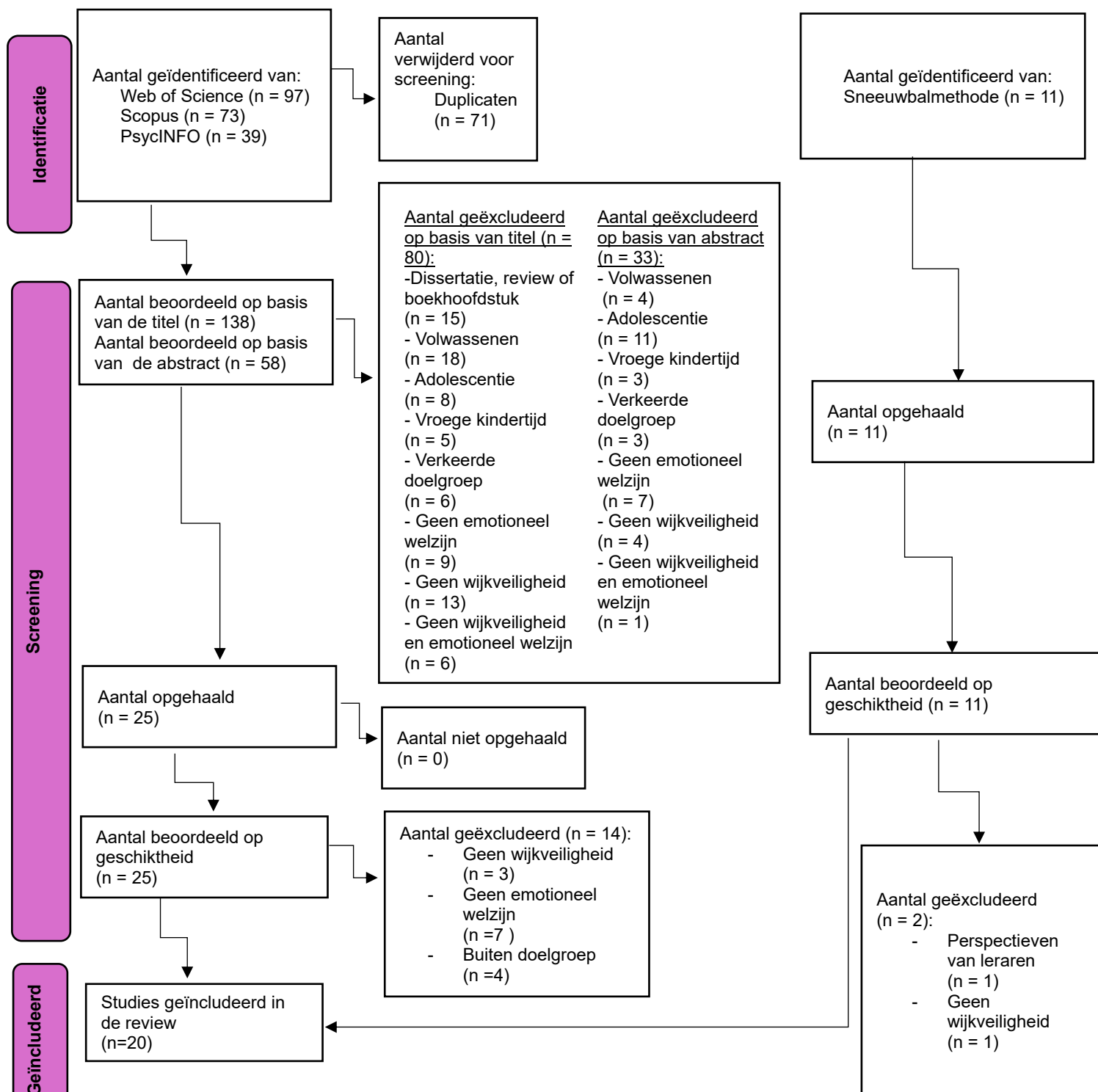
overbleven. De zoekactie leverde bij *PsycINFO* 42 hits op, waarbij er na selectie op peer-reviewed tijdschriften gepubliceerd vanaf 2000 39 artikelen overbleven. Gezamenlijk heeft de zoekactie met de bovengenoemde voorselectie per databank 209 artikelen opgeleverd.

Screening

Na de zoekactie zijn de 209 artikelen geëxporteerd naar *RefWorks*, waarna 71 duplicaten zijn verwijderd. Eén onderzoeker heeft op basis van de inclusie- en exclusiecriteria de overige 138 onderzoeken beoordeeld. De artikelen zijn eerst beoordeeld op basis van de titel, rekening houdend met de inclusie- en exclusiecriteria. Er zijn 80 artikelen geëxcludeerd, aangezien de titel liet blijken dat het artikel zich niet richtte op wijkveiligheid en welzijn, de verkeerde doelgroep werd onderzocht of omdat het artikel een review, dissertatie of een boekhoofdstuk was. Van 58 artikelen is ook de abstract gelezen, met de focus op hoe en door wie wijkveiligheid is gemeten, de leeftijdscategorie van de participanten en de welzijnsmaat. In deze fase zijn 33 studies zijn geëxcludeerd, omdat de studie zich niet richtte op wijkveiligheid en emotioneel welzijn of vanwege de leeftijdscategorie. Hierna zijn 25 artikelen volledig gelezen, waarbij veertien artikelen zijn geëxcludeerd omdat wijkveiligheid niet gemeten is (Corominas et al., 2021; De Paola & Hakoköngäs, 2025; Gong et al., 2025), emotioneel welzijn niet gemeten is (Cox et al., 2025; Davison et al., 2012; Karcher et al., 2021; Putra et al., 2021; Rasmussen et al., 2018; Ryan et al., 2018; Sweeney & Von Hagen, 2015) of de participanten vielen buiten de doelgroep (Blackman & Harvey, 2001; Malika et al., 2023; Meltzer et al., 2007; Vazsonyi et al., 2020). In totaal zijn elf artikelen geïnccludeerd in de systematische review.

Aanvullend op de systematische zoekactie is de sneeuwbalmethode toegepast op de referentielijsten van geïnccludeerde studies om relevante onderzoeken te identificeren die mogelijk buiten de zoekactie vielen, maar wel konden bijdragen aan het beantwoorden van aanvullende deelvragen. Naast studies die aan de inclusiecriteria voldeden, zijn ook studies geïnccludeerd wanneer de studies een relevante context boden bij (1) de perceptieverschillen tussen ouders en kinderen over wijkveiligheid of (2) wanneer de studie aspecten onderzocht die volgens ouders en/of kinderen verband hielden met wijkveiligheid.

De sneeuwbalmethode heeft elf artikelen opgeleverd. Na het volledig lezen van deze artikelen zijn twee studies geëxcludeerd, vanwege het missen van percepties over wijkveiligheid volgens ouders en kinderen (Ben-Arieh et al., 2009; Rogers, 2012). Negen studies zijn geïnccludeerd. In totaal zijn twintig artikelen in de systematische review geïnccludeerd. Alle genomen stappen in het screeningsproces zijn weergegeven in Figuur 1.

Figuur 1*PRISMA Flow Diagram¹***Identificatie van studies via databanken****Identificatie van studies via andere methoden**

¹ Noot. Aangepast overgenomen uit "The PRISMA statement: An updated guideline for reporting systematic reviews," door M. J. Page, J. E. McKenzie, P. M. Bossuyt, I. Boutron, T. C. Hoffmann, C. D. Mulrow et al., 2021, BMJ, 372(n71), (<https://doi.org/10.1136/bmj.n71>)

Codering

Van de geïnccludeerde studies zijn de studiekenmerken, het doel, de meetinstrumenten, de resultaten met statistische gegevens en de conclusie in een coderingstabel in kaart gebracht. Om de methodologische kwaliteit van en tussen verschillende studies te duiden is er gebruik gemaakt van meetinstrumenten die de betrouwbaarheid en validiteit van studies onderzochten. De *Appraisal Tool for Cross-Sectional Studies* (AXIS) is gebruikt voor cross-sectionele onderzoeken (Downes et al., 2016). Voor de longitudinale onderzoeken is de *Newcastle-Ottawa Scale* (NOS) gebruikt (Wells et al., 2021). Ten slotte is de *Mixed Methods Appraisal Tool* (MMAT) gebruikt om mixed methods-onderzoeken te beoordelen (Hong et al., 2018).

Resultaten

In de resultatensectie worden eerst de studiekenmerken besproken, gevolgd door de bevindingen over het verband tussen waargenomen wijkveiligheid en emotioneel welzijn van kinderen, de overeenstemming tussen de percepties van ouders en kinderen en de wijkaspecten die bijdragen aan deze percepties.

Studiekenmerken

Het doel van de meeste studies was het onderzoeken van het verband tussen subjectieve wijkveiligheid en indicatoren van emotioneel welzijn bij kinderen ($n = 17$). Andere studies hadden als doel om te onderzoeken in hoeverre veiligheidspercepties van ouders en kinderen met elkaar en met objectieve metingen van wijkveiligheid overeenkwamen ($n = 2$). Ten slotte was er een studie die onderzocht hoe geweld in de wijk invloed had op de veiligheidsperceptie van kinderen. Het studiedesign van de geïnccludeerde studies was voornamelijk cross-sectioneel ($n = 18$). Studies maakten gebruik van kwantitatieve data ($n = 18$) of waren een mixed methods-onderzoek, met kwantitatieve en kwalitatieve data ($n = 2$). De studies zijn uitgevoerd in de Verenigde Staten ($n = 6$), Canada ($n = 3$), Australië ($n = 1$), Brazilië ($n = 1$), Nederland ($n = 1$), het Verenigd Koninkrijk ($n = 1$), Zuid-Korea ($n = 1$) of in verschillende landen wereldwijd ($n = 6$). De steekproefgroottes varieerden van 60 tot 64.076. In Tabel 1 zijn de kenmerken van de geïnccludeerde studies beschreven.

De eerste variabele die in de geïnccludeerde studies werd onderzocht was de perceptie over wijkveiligheid volgens kinderen ($n = 11$), ouders ($n = 4$) of ouders en kinderen ($n = 5$). De percepties van ouders en/of kinderen is voornamelijk gemeten door een vragenlijst met Likertschaal ($n = 18$).

Tabel 1*Kenmerken Studies*

Studiekaracteristieken	Doel	Meetinstrumenten	Resultaten	Conclusie
<u>Beyer et al. (2024)</u>	Onderzochten het	<i>Generation R trauma interview</i>	Meer onveiligheid	Onveiligheid
Cross-sectioneel	verband tussen	- Percepties	waargenomen door ouders	waargenomen door
Kwantitatief	wijkveiligheid en het	wijkveiligheid	hing samen met	ouders en directe
Nederland	gedrag van kinderen.	- Ouders	internaliserend gedrag bij	ervaringen met
Data van de <i>Generation R</i>		<i>Child Behavior Checklist</i>	kinderen ($\beta = 2.10$, 95% <i>CI</i>	onveiligheid hielden
<i>study</i> (N = 3291)		(CBCL)	[0.75-3.45]).	significant verband met
- 10 jaar		- Welzijn		internaliserend gedrag bij
- Jongens (50,2%)		- Ouders		kinderen.
Meisjes (49,8%)		Wijkprofiel Rotterdam 2014		
		- Percepties wijkbewoners		
		- Criminaliteitsstatistieken		
<u>Butler et al. (2012)</u>	Onderzochten de	Telefonische vragenlijst	Wanneer ouders minder	Er waren geen
Cross-sectioneel	associaties tussen door	- Percepties	buurtvoorzieningen, meer	significante associaties
Kwantitatief	ouders gerapporteerde	wijkveiligheid	fysieke wanorde en minder	gevonden voor ervaren
Verenigde Staten	wijkenmerken en	- Mentale gezondheid	sociale support	wijkveiligheid en
Data van de <i>National</i>	internaliserende of	kinderen	rapporteerden hield dit	mentale gezondheid van
<i>Survey of Children's</i>	externaliserende	- Ouders	verband met een grotere	kinderen.
	problemen bij kinderen.		kans op angst en depressie.	

Studiekaracteristieken	Doel	Meetinstrumenten	Resultaten	Conclusie
<i>Health</i> (NSCH) (N = 64076): - 6-8 jaar (n = 13592) - 9-11 jaar (n = 14200) - Jongens (51,1%) - Meisjes (48,9%)				
Cho (2023) Cross-sectioneel Kwantitatief Zuid-Korea Data van de <i>Panel Study on Korean Children</i> (PSKC) (N = 1127): - <i>M</i> leeftijd = 11.4 - Jongens (52%) - Meisjes (48%)	Onderzochten de invloed van wijkveiligheid op internaliserende en externaliserende problemen bij kinderen.	Vragenlijst - Percepties wijkveiligheid - Ouders <i>Child Behavior Checklist</i> (CBCL) - Welzijn - Ouders	Meer onveiligheid waargenomen door ouders hing samen met internaliserende ($B = 2.64$, $SE = 1.11$, $p = .017$, 95% CI [0.47, 4.82]) en externaliserende problemen bij kinderen ($B = 3.71$, $SE = 1.11$, $p = .001$, 95% CI [1.54, 5.89]).	Meer waargenomen onveiligheid in de wijk hing significant samen met meer internaliserende en externaliserende problemen bij kinderen.

Studiekaracteristieken	Doel	Meetinstrumenten	Resultaten	Conclusie
<u>Côté-Lussier et al. (2015)</u>	Onderzochten of	Vragenlijst	Significante factoren	De percepties van ouders
Cross-sectioneel	omgevingskenmerken	- Percepties	waargenomen veiligheid	en kinderen hielden
Kwantitatief	verband hielden met de	wijkveiligheid	van kinderen ($p < .05$):	verband met elkaar, maar
Canada	veiligheidspercepties	- Kinderen	Wijkveiligheid volgens	werden door andere
Data van de <i>Quebec</i>	van kinderen en ouders.	Vragenlijst	ouders ($B = 0.56$, 95% <i>CI</i>	factoren voorspeld.
<i>Adipose and Lifestyle</i>		- Percepties	[0.18, 0.97]), verschillende	Kinderen baseerden
<i>Investigation in Youth</i>		wijkveiligheid en	etniciteit ($B = -0.31$, 95%	veiligheid vaker op
(QUALITY) (N = 494):		<i>collective efficacy</i>	<i>CI</i> [-0.59, -0.03]), veel	fysieke kenmerken,
- 8-10 jaar		- Ouders	bomen ($B = 0.19$, 95% <i>CI</i>	waarbij ouders veiligheid
		Onafhankelijke observatie	[0.00, 0.38]), weinig	ook baseerden op sociale
		- Wijkkenmerken	verlichting ($B = -0.45$, 95%	kenmerken in de wijk.
		- Twee observanten	<i>CI</i> [-0.87, -0.04]), leeftijd	
		Census Canada 2006	($B = 0.18$, 95% <i>CI</i> [0.09,	
		- Verkeer	0.27]) en gender (meisje)	
		- Bevolkingsdichtheid	($B = -0.21$, 95% <i>CI</i> [-0.36,	
			-0.05]).	
			Significante factoren	
			waargenomen veiligheid	
			van ouders ($p < .05$):	

Studiekaracteristieken	Doel	Meetinstrumenten	Resultaten	Conclusie
			<i>Collective efficacy</i> ($B = 0.20$, 95% <i>CI</i> [0.15, 0.26]), alleenstaande ouder ($B = -0.01$, 95% <i>CI</i> [-0.02, -0.01]), graffiti ($B = -0.11$, 95% <i>CI</i> [-0.20, -0.00]), onderhoud gebouwen ($B = 0.11$, 95% <i>CI</i> [0.01, 0.20]), veel verkeer ($B = -0.03$, 95% <i>CI</i> [-0.06, 0.00]) en inkomen ($B = 0.02$, 95% <i>CI</i> [0.00, 0.03]).	
<u>Farver et al. (2000)</u> Cross-sectioneel Kwantitatief en kwalitatief Verenigde Staten (N = 223): - 7-11 jaar - Jongens (56,6%) Meisjes (43,4%)	Onderzochten de percepties van kinderen over geweld in de wijk, maar ook welk verband veiligheidspercepties hadden met de eigenwaarde van kinderen.	<i>Draw your neighborhood procedure</i> - Percepties wijkveiligheid - Gecodeerd met de <i>Child & Violence Coding Scheme</i> - Kinderen	Meer veiligheid waargenomen door ouders en kinderen hing samen met de eigenwaarde van kinderen ($F(7, 214) = 21.04$, $p < .001$).	Ervaren wijkveiligheid droeg significant bij aan hogere niveaus van eigenwaarde.

Studiekaracteristieken	Doel	Meetinstrumenten	Resultaten	Conclusie
		<i>Children's Survey on Safety and Trust</i>	Geen duidelijk verband te concluderen uit de tekeningen.	
		- Percepties wijkveiligheid		
		- Kinderen		
		Vragenlijst		
		- Percepties wijkveiligheid		
		- Ouders		
		<i>Perceived Self-Competence Scale for Children</i>		
		- Zelfcompetentie en eigenwaarde		
		- Kinderen		
<u>Forrester et al. (2024)</u>	Onderzochten in	<i>Children's World Study</i>	Correlatie tussen wijk en:	De kwaliteit van de wijk
Cross-sectioneel	hoeverre de kwaliteit	- Kwaliteit van de wijk	- Levenstevredenheid	droeg significant bij aan
Kwantitatief	van de wijk een hoger	- Kinderen	($r = .49, p < .001$)	levenstevredenheid en
Verenigde Staten	emotioneel welzijn	<i>Overall Life Satisfaction Scale</i>	- Emotioneel welzijn	emotioneel welzijn van
(N = 69)	voorspelde voor	(OLS)	($r = .30, p < .05$)	kinderen.
- M leeftijd = 9.3	basisschoolleerlingen.	- Welzijn		

Studiekaracteristieken	Doel	Meetinstrumenten	Resultaten	Conclusie
- Jongens (39,1%) - Meisjes (60,9%)		- Kinderen <i>Student Life Satisfaction Scale</i> (SLSS) - Welzijn - Kinderen <i>Personal Wellbeing Index</i> (PWI-SC) - Welzijn - Kinderen	De kwaliteit van de wijk hing samen met levenstevredenheid ($\beta = 0.43, p < .001$) en het emotionele welzijn van kinderen ($\beta = 0.23, p = .04$).	
Goldfeld & Hayes (2012) Cross-sectioneel Kwantitatief Data van de <i>Victorian Child Health and Wellbeing Study</i> (VCHWS) (N = 3332): - 4-8 jaar (51,3%) 9-12 jaar (48,7%) - Jongens (51,8%) - Meisjes (48,2%)	Onderzochten welke factoren in de wijk zijn geassocieerd met een slechtere mentale gezondheid bij kinderen.	Telefonische vragenlijst - Percepties wijkveiligheid en sociale support - Ouders <i>Strengths and Difficulties Questionnaire</i> (SDQ) - Welzijn - Ouders	Percepties van onveiligheid in de wijk zorgden voor een grotere kans op mentale problemen bij kinderen ($OR = 2.47, 95\% CI [1.20-5.07], p = .01$).	Het ervaren van de wijk als onveilig hield verband met een grotere kans op mentale gezondheidsproblemen.

Studiekaracteristieken	Doel	Meetinstrumenten	Resultaten	Conclusie
<u>González-Carrasco et al. (2019)</u> Cross-sectioneel Kwantitatief Algerije, Israël, Spanje en Zuid-Afrika Data van de tweede wave van de <i>International Survey of Children's Wellbeing</i> (ISCWeB) (N = 8000): - 10 jaar (n = 4000) - 12 jaar (n = 4000)	Onderzochten de relatie tussen de veiligheidspercepties van kinderen en levenstevredenheid van kinderen.	<i>Children's World Study</i> - Kwaliteit wijk - Voorzieningen - Kinderen <i>Overall Satisfaction with Life</i> (OLS) - Welzijn - Kinderen <i>Student Life Satisfaction Scale</i> (SLSS) - Welzijn - Kinderen <i>Brief Multidimensional Student's Life Satisfaction Scale</i> (BMSLSS) - Welzijn - Kinderen	Meer veiligheid waargenomen door kinderen hing samen met meer levenstevredenheid bij kinderen ($B = 0.08$, $Wald(1) = 6.67$, $p = .010$, $OR = 1.08$, 95% $CI [1.02, 1.14]$).	Veiligheid in de wijk hing positief samen met de levenstevredenheid van kinderen.
<u>González-Carrasco et al. (2023)</u> Cross-sectioneel	Onderzochten hoe de veiligheidspercepties van kinderen bijdroeg	<i>Children's World Study</i>	Het ervaren van veiligheid in de wijk had een zwakke	Veiligheidspercepties van kinderen hingen significant samen met

Studiekaracteristieken	Doel	Meetinstrumenten	Resultaten	Conclusie
Kwantitatief Brazilië, Chili en Spanje Data van de derde wave van de <i>International Survey of Children's Wellbeing</i> (ISCWeB) (N = 7570): - 10 jaar (n = 3790) 12 jaar (n = 3780) - Jongens (48%) Meisjes (52%)	aan het emotionele welzijn van kinderen.	- Percepties veiligheid thuis, op school en in de wijk. - Tevredenheid over veiligheid - Kinderen <i>Children's World Subjective Well-Being Scale</i> (CW-SWBS) - Welzijn - Kinderen	bijdrage aan scores op emotioneel welzijn.	hoe veilig een kind zich voelde, waardoor het indirect samenhang met emotioneel welzijn.
<u>(Infantino et al., 2025)</u> Longitudinaal Kwantitatief Canada Data van de <i>Quebec Adipose and Lifestyle Investigation in Youth</i> (QUALITY) studie (N = 474):	Onderzochten of objectief en subjectief gemeten wijkveiligheid depressieve symptomen bij kinderen konden voorspellen.	Vragenlijst - Percepties wijkveiligheid - Ouders en kinderen - T0 Vragenlijst - Percepties sociale cohesie - Ouders	Correlatie tussen percepties van ouders en kinderen (r = .13, $p < .01$). Meer veiligheid waargenomen door ouders en kinderen hield verband met minder depressieve symptomen ($\beta = -1.08$, 95% <i>CI</i> [-1.79, -0.37]).	Waargenomen veiligheid door jongens hield significant verband met minder depressieve symptomen. De percepties van ouders en kinderen correleerden zwak met elkaar.

Studiekaracteristieken	Doel	Meetinstrumenten	Resultaten	Conclusie
- T0² = 8-10 jaar - T1= 10-12 jaar - Jongens (55%) - Meisjes (45%)		- T0 <i>Centre for Epidemiological Studies- Depression Scale</i> (CES-D-12) - Welzijn - Kinderen - T0 en T1 Twee onafhankelijke observaties - Wijkkenmerken - T0	- Alleen jongens	
<u>Lee & Yoo (2015)</u> Cross-sectioneel Kwantitatief 11 landen Data van de pilot studie van de <i>International Survey of Children's</i>	Onderzochten hoe familie-, school- en wijkfactoren verband hielden met het subjectieve welzijn van kinderen.	<i>General Domain Satisfaction Index</i> (GDSI) - Percepties wijkveiligheid - Welzijn - Speelmogelijkheden - Veiligheid thuis en op school	Correlatie tussen wijkveiligheid en: - Levenstevredenheid ($r = .40, p < .01$) - Welzijn ($r = .48, p < .01$). Meer veiligheid waargenomen door	School, familie en wijkfactoren beïnvloedden significant de mate van algemeen welzijn bij kinderen.

² T0 = Meetmoment 1, T1= Meetmoment 2, et cetera.

Studiekaracteristieken	Doel	Meetinstrumenten	Resultaten	Conclusie
Wellbeing (ISCWeB) (N = 12077): - 12 jaar		- Kinderen	kinderen hield verband met het algemene welzijn van kinderen ($B = 0.19, p < .001$)	
<u>Maschi et al. (2010)</u> Cross-sectioneel Kwantitatief Verenigde Staten (N = 300): - 7-12 jaar - Jongens (63%) - Meisjes (37%)	Onderzochten de relatie tussen blootstelling aan geweld en de veiligheidspercepties van kinderen.	<i>Community Violence Survey</i> - Percepties wijkveiligheid - Kinderen <i>Domains of Functioning Questionnaire</i> - Percepties wijkveiligheid - Kinderen	Meer slachtofferschap hing samen met de percepties van onveiligheid volgens kinderen ($\beta = 0.27, p < .001$). Ook getuige zijn van geweld in de wijk hield verband met ervaren onveiligheid volgens kinderen ($\beta = 0.23, p < .001$).	Zowel slachtoffer als getuige zijn van geweld had een negatief verband met de veiligheidspercepties van kinderen.
<u>Midouhas et al. (2021)</u> Longitudinaal Kwantitatief Verenigd Koninkrijk	Onderzochten welke bidirectionele effecten er waren tussen percepties over wijkveiligheid en	Vragenlijst - Percepties wijkveiligheid - Kinderen - T5 en T6	Correlaties tussen wijkveiligheid en domeinen van de SDQ: ($r < .10$)	Er waren wederzijdse verbanden tussen waargenomen wijkveiligheid en emotionele problemen.

Studiekaracteristieken	Doel	Meetinstrumenten	Resultaten	Conclusie
Data van de <i>UK Millenium Cohort Study</i> (N = 9200): - T5 = 11 jaar T6 = 14 jaar - Jongens (49,2%) Meisjes (50,8%)	mentale gezondheid van kinderen en jongeren.	<i>Strengths and Difficulties Questionnaire</i> (SDQ) - Welzijn - Kinderen	Onveiligheid waargenomen door kinderen op 11-jarige leeftijd hield verband met emotionele problemen op 14-jarige leeftijd ($B = 0.14$, $p < .001$) ($\chi^2 = 176.92$, $df = 1$, $p < .001$).	Wijkveiligheid hield significant verband met mentale gezondheid van kinderen.
<u>Mínguez (2020)</u> Cross-sectioneel Kwantitatief Duitsland, Noorwegen, Spanje en het Verenigd Koninkrijk Data van de tweede wave van de <i>International Survey of Children's Wellbeing</i> (ISCWeB) (N = 4812): - 9-12 jaar	Onderzochten hoe contextuele factoren verband hielden met het emotionele welzijn van kinderen.	Vragenlijst aan kinderen - Veilige plekken om te spelen en te wandelen - Ervaren emoties afgelopen periode - Kinderen	Correlatie tussen veilige plekken in de wijk en emotioneel welzijn: ($r = .43$, $p < .0001$). Meer veilige plekken om te spelen en te bewegen in de wijk volgens kinderen hing samen met emotioneel welzijn ($B = 2.13$, $SE = 0.13$, $t = 15.93$, $p < .001$).	Waargenomen wijkveiligheid had een positief verband met het emotionele welzijn van kinderen.

Studiekaracteristieken	Doel	Meetinstrumenten	Resultaten	Conclusie
- Jongens (49,8%) - Meisjes (50,2%)				
<u>Oberle et al. (2011)</u>	Onderzochten de relatie	<i>Neighborhood Support Scale</i>	Correlatie tussen	Waargenomen steun en
Cross-sectioneel	tussen familie, school	- Percepties	wijksupport en	veiligheid in de wijk
Kwantitatief	en de wijkcontext met	wijkveiligheid en	levenstevredenheid ($r =$	droegen significant bij
Canada	levenstevredenheid van	support	.28, $p < .001$).	aan een hogere
(N = 1402):	kinderen.	- Kinderen	Meer steun en veiligheid	levenstevredenheid onder
- M leeftijd = 11.6		<i>Satisfaction with Life Scale for Children (SWLS-C)</i>	ervaren door kinderen hing	kinderen.
		- Welzijn	samen met	
		- Kinderen	levenstevredenheid ($\gamma =$	
		Optimisme schaal van de	0.60, $t(19.70) = 5.44$, $p <$	
		<i>Resiliency Inventory</i>	.001).	
		- Optimisme		
		- Kinderen		
<u>Sarriera et al. (2021)</u>	Onderzochten de relatie	<i>Children's World Study</i>	Meer veiligheid in	De studie vond een
Cross-sectioneel	tussen	- Percepties veiligheid	verschillende contexten	positief verband tussen
Kwantitatief	veiligheidspercepties en	thuis, op school en in de	waargenomen door	veiligheidspercepties en
Brazilië	het algemene welzijn	wijk.	kinderen hield verband met	levenstevredenheid.
(N = 2200):	van kinderen.		levenstevredenheid ($\beta =$	

Studiekaracteristieken	Doel	Meetinstrumenten	Resultaten	Conclusie
- <i>M</i> leeftijd = 10.99 - Jongens (44,5%) - Meisjes (55,5%)		- Tevredenheid over veiligheid - Kinderen <i>Overall Life Satisfaction (OLS)</i> - Welzijn - Kinderen <i>Student Life Satisfaction Scale (SLSS)</i> - Welzijn - Kinderen	0.08). Hogere uitkomsten op levenstevredenheid voorspelden hogere uitkomsten op algemeen welzijn.	
<u>Spilsbury et al. (2012)</u> Cross-sectioneel Kwantitatief en kwalitatief Verenigde Staten (N = 60): - 7-11 jaar - Jongens (60%) - Meisjes (40%)	Onderzochten in hoeverre verschillende soorten databronnen uit de wijk: percepties van ouders, kinderen en dataregisters met elkaar overeenkwamen.	Twee interviews tijdens een wandeling door de wijk - Percepties wijkveiligheid, sociaal netwerk en blootstelling aan geweld - Kinderen Interview - Percepties wijkveiligheid, sociaal	Er zijn voor vier van de onderzochte aspecten grote verschillen gevonden tussen percepties van ouders en kinderen, namelijk: drugs, verkeer, criminaliteit en honden.	Deze studie toonde het belang van meerdere perspectieven om de context van wijkveiligheid te kunnen beoordelen.

Studiekaracteristieken	Doel	Meetinstrumenten	Resultaten	Conclusie
		netwerk en blootstelling aan geweld - Ouders <i>U.S. Federal Bureau of Investigation Uniform Crime Reports</i> - Statistieken over de wijk		
<u>Steckermeier (2019)</u> Cross-sectioneel Kwantitatief 16 landen Data van de tweede wave van <i>de International Survey of Children's Wellbeing</i> (ISCWeB) (N = 15526): - 6-10 jaar - Jongens (50%), Meisjes (50%)	Onderzochten de rol van veiligheid op de levenstevredenheid van kinderen.	<i>Children's World Study</i> - Percepties veiligheid thuis, op school en in de wijk. - Tevredenheid over veiligheid - Kinderen <i>Overall Life Satisfaction</i> (OLS) - Welzijn - Kinderen	Correlatie onveiligheid en levenstevredenheid ($r = -$ $.21, p < .001$). Meer onveiligheid waargenomen door kinderen hield verband met levenstevredenheid ($B = -$ $1.20, SE = 0.25, p < .001$).	Onveiligheid in de wijk hield verband met minder levenstevredenheid van kinderen.

Studiekaracteristieken	Doel	Meetinstrumenten	Resultaten	Conclusie
<u>Tang et al. (2025)</u>	Onderzochten de	<i>Juvenile Victimization Questionnaire (JVQ)</i>	Mate van	Deze studie toonde
Cross-sectioneel	overeenstemming		overeenstemming tussen	discrepancies tussen
Kwantitatief	tussen ouder en kind	- Percepties	ouders en kinderen ($k < .25, p < .01$).	ouder- en kind
Verenigde Staten	rapportages over	wijkveiligheid		rapportages over sociale
Data van de <i>Adolescent Brain Cognitive Development Social Development Study</i>	sociaal slachtofferschap en het verband met gedragsproblemen van kinderen	- Ouders en kinderen <i>ABCD Parent Neighborhood Safety/Crime Survey</i>	Meer overeenstemming over wijkveiligheid tussen ouders en kinderen hing samen met internaliserend	gebeurtenissen die wijkveiligheid beïnvloedden.
(ABCD-SD) (N = 2415):		- Percepties wijkveiligheid	($\beta = 2.05, SE = 0.22, OR = 1.56, 95\% CI [1.38-1.77]$)	
- 9-10 jaar		- Ouders	en externaliserend gedrag	
- Jongens (52,2%)		<i>Child Behavior Checklist (CBCL)</i>	($\beta = 2.27, SE = 0.22, OR = 1.60, 95\% CI [1.39-1.84]$).	
- Meisjes (47,8%)		- Welzijn		
		- Ouders		
<u>Valera et al. (2022)</u>	Onderzochten de	<i>Children's World Study</i>	Correlatie wijkveiligheid	Veiligheid had een
Cross-sectioneel	invloed van	- Percepties veiligheid	en levenstevredenheid ($r = .59, p < .001$).	significante positieve
Kwantitatief	veiligheidspercepties	thuis, op school en in de wijk.	Meer veiligheid	verband met
Chili en Brazilië	op levenstevredenheid bij kinderen.	- Kinderen	waargenomen door kinderen hing samen met	levenstevredenheid.

Studiekaracteristieken	Doel	Meetinstrumenten	Resultaten	Conclusie
Data van de derde wave van de <i>Children's World</i> <i>Study</i> (N = 3744): - <i>M</i> leeftijd = 11.42 - Jongens (48,6%) - Meisjes (51,4%)		<i>Student's Life Satisfaction Scale</i> (SLSS) - Welzijn - Kinderen	meer levenstevredenheid ($b = 1.18, t = 5.34, p < .001$) .	

Andere studies maakten gebruik van een interview ($n = 1$) of maakten gebruik van een tekenopdracht voor kinderen ($n = 1$). De meeste studies hebben gemeten hoe veilig iemand zich in de wijk voelt ($n = 8$). Andere studies hebben zich gefocust op percepties over veilig bewegen in de wijk ($n = 6$), geweld in de wijk ($n = 2$) of fysieke en sociale aspecten in de wijk ($n = 4$).

De tweede variabele die in de geïncludeerde studies werd onderzocht was emotioneel welzijn. Drie studies richtten zich hier echter niet op (Côté-Lussier et al., 2015; Maschi et al., 2010; Spilsbury et al., 2012). In de overige studies werd emotioneel welzijn gemeten door vragenlijsten aan ouders ($n = 5$) of kinderen ($n = 12$), door middel van een gestandaardiseerde vragenlijst ($n = 15$) of een telefoongesprek ($n = 2$). Studies onderzochten emotioneel welzijn ($n = 3$) en indicatoren van een hoger of lager emotioneel welzijn. De gemeten indicatoren van een hoger emotioneel welzijn waren levenstevredenheid ($n = 6$) en eigenwaarde ($n = 1$). Gemeten indicatoren van een lager emotioneel welzijn waren internaliserende en externaliserende problemen ($n = 4$), mentale gezondheidsproblemen ($n = 2$) en depressieve symptomen ($n = 1$).

Methodologische kwaliteit

Eerst zijn de twee longitudinale studies beoordeeld op methodologische kwaliteit met behulp van de *Newcastle-Ottawa Scale* (NOS), waaruit een aantal methodologische beperkingen naar voren kwamen (Wells et al., 2021). Zo hadden beide studies als beperkingen het gebruik van zelfrapportage en de mogelijkheid dat participanten bij aanvang al emotionele problemen ervoeren (Infantino et al., 2024; Midouhas et al., 2021). Daarbij had een studie mogelijk geen representatieve steekproef, omdat de kinderen een ouder met obesitas hadden en deze studie miste ook een controlegroep (Infantino et al., 2024).

Vervolgens zijn de cross-sectionele, kwantitatieve studies ($n = 16$) beoordeeld met de *Appraisal Tool for Cross-Sectional Studies* (AXIS), waaruit een aantal methodologische beperkingen naar voren kwamen (Downes et al., 2016). Zo is in alle studies de specifieke responsgraad niet vermeld, wat een beperking kon zijn voor de representativiteit van de populatie (Downes et al., 2016). Daarnaast gebruikten studies geen gestandaardiseerd meetinstrument ($n = 2$). Hoewel alle kwantitatieve studies statistische gegevens hebben gebruikt zijn er studies die geen betrouwbaarheidsintervallen hebben genoteerd ($n = 8$). Ook is er bij verschillende studies ten minste een vraag over de generaliseerbaarheid of representativiteit van de steekproef beoordeeld met ‘nee’ of ‘onbekend’ ($n = 12$).

Ten slotte zijn de twee mixed-methods onderzoeken beoordeeld met de *Mixed Methods Appraisal Tool* (MMAT) (Hong et al., 2018). Beide studies misten de responsgraad

en een beschrijving over de representativiteit van de steekproef (Farver et al., 2000; Spilsbury et al., 2012). Ook werden de tegenstrijdige resultaten tussen kwantitatieve en kwalitatieve bevindingen niet consistent verklaard. Samenvattend bleek uit de beoordeling van de methodologische kwaliteit van de geïncludeerde studies dat het belangrijk was de resultaten met enige voorzichtigheid te interpreteren.

Ervaren wijkveiligheid

Negen studies hebben aangetoond dat de mate waarin ouders en kinderen de wijk als veilig ervaren significant bijdraagt aan het emotionele welzijn van kinderen. Hoe veiliger de wijk ervaren werd, hoe hoger de scores op eigenwaarde (Farver et al., 2000), levenstevredenheid (Forrester et al., 2024; González-Carrasco et al., 2019; Oberle et al., 2011; Sarriera et al., 2021; Valera et al., 2022) en emotioneel welzijn (Forrester et al., 2024; Lee & Yoo, 2015; Mínguez, 2020). Meer ervaren wijkveiligheid hing significant samen met minder depressieve symptomen bij kinderen (Infantino et al., 2024).

Echter toonden niet alle onderzoeken een significant verband voor waargenomen wijkveiligheid en emotioneel welzijn bij kinderen. Ondanks het significante verband bij de kwantitatieve data in het onderzoek van Farver et al. (2000), wezen de bevindingen uit de kwalitatieve data niet op een duidelijk verband. Een andere studie vond geen significant verband, maar suggereerde wel dat sociale steun, fysieke orde en buurtvoorzieningen belangrijke aspecten zijn voor de mentale gezondheid van kinderen (Butler et al., 2012).

Ook hebben vijf studies aangetoond dat het ervaren van onveiligheid in de wijk negatieve gevolgen kon hebben voor het emotionele welzijn van kinderen. Wanneer ouders de wijk als onveilig ervaarden, vertoonden kinderen significant meer internaliserend en externaliserend gedrag (Beyer et al., 2024; Cho, 2023). Daarnaast hadden kinderen een hogere kans op mentale problemen (Goldfeld & Hayes, 2012) en hing meer ervaren onveiligheid in de wijk volgens ouders samen met een lagere mate van levenstevredenheid bij kinderen (Steckermeier, 2019). Ten slotte bleek uit een longitudinaal onderzoek dat kinderen die zich op elfjarige leeftijd onveilig voelden in de wijk een hogere kans hadden op emotionele problemen in de adolescentie (Midouhas et al., 2021).

Verder was het relevant dat de gevonden significante verbanden in de studies klein waren. Bovendien was er een studie die het significante verband alleen gevonden heeft voor jongens (Infantino et al., 2024). Naast kleine verbanden, waren de positieve correlaties tussen wijkveiligheid en emotioneel welzijn matig tot zwak, met een bereik van $r = .06$ tot $r = .49$ (Forrester et al., 2024; González-Carrasco et al., 2023; Lee & Yoo, 2015; Midouhas et al.,

2021; Mínguez, 2020; Oberle et al., 2011; Steckermeier, 2019). Maar een studie vond een sterke correlatie, namelijk $r = .59$ (Valera et al., 2022).

In de geïncludeerde studies was levenstevredenheid de meest onderzochte indicator van emotioneel welzijn. De sterkte van de gevonden significante associaties tussen wijkveiligheid en levenstevredenheid varieerde van $\beta = .08$ tot $\beta = 1.20$ (Forrester et al., 2024; González-Carrasco et al., 2019; Oberle et al., 2011; Sarriera et al., 2021; Steckermeier, 2019; Valera et al., 2022). De minst onderzochte leeftijden in de geïncludeerde studies waren zes en zeven jaar. Slechts zes studies betrokken zevenjarige kinderen, waarvan er maar drie studies ook zesjarige participanten includeerden (Butler et al., 2012; Farver et al., 2000; Goldfeld & Hayes, 2012; Maschi et al., 2010; Spilsbury et al., 2012; Steckermeier et al., 2019).

Al met al vonden de studies dat meer waargenomen wijkveiligheid een positief verband had met emotioneel welzijn van kinderen en dat meer waargenomen onveiligheid in de wijk een negatief verband had met emotioneel welzijn van kinderen. De verbanden die de studies hebben gevonden waren significant, maar zwak.

Percepties van ouders en kinderen

De eerste aanvullende deelvraag in deze systematische review richtte zich op de mate van overeenstemming tussen percepties van ouders en kinderen. De geïncludeerde studies rapporteerden verschillende resultaten. Zo vond de studie van Côté-Lussier et al. (2015) dat de percepties van ouders en kinderen verband hielden met elkaar, maar door andere factoren voorspeld werden. De studie van Infantino et al. (2024) heeft daarentegen een zwakke correlatie ($r = .13$) gevonden tussen de percepties van ouders en kinderen. Ook uit de studie van Tang et al. (2025) bleek een lage mate van overeenstemming tussen percepties van ouders en kinderen ($k < .25$, $p < .01$). Voor deze studie bleek de lage overeenstemming positief, omdat een hoge mate van overeenstemming over onveiligheid zou zorgen voor meer internaliserend en externaliserend gedrag bij kinderen. Tevens vond deze studie dat ouders minder overeenstemden met door het kind gerapporteerd geweld, diefstal en vandalisme wanneer ouders de wijk als veilig beschouwden (Tang et al., 2025).

De tweede aanvullende deelvraag richtte zich op welke aspecten van de wijk bijdragen aan de veiligheidspercepties van ouders en kinderen, waarvoor consistente resultaten zijn gevonden. Uit verschillende studies bleek dat er verschillen waren tussen ouders en kinderen als het ging over welke aspecten van de wijk bijdroegen aan de percepties over wijkveiligheid (Côté-Lussier et al., 2015; Maschi et al., 2010; Spilsbury et al., 2012). Aspecten van de wijk die bijdroegen aan de veiligheidspercepties van kinderen waren een hoge mate van bomen en verlichting. Bovendien ervoeren kinderen de wijk veiliger wanneer ouders de wijk als veilig

ervaren. Jongens en oudere kinderen uit de steekproef bleken meer veiligheid in de wijk te ervaren dan meisjes en de jongste kinderen uit de steekproef (Côté-Lussier et al., 2015). Een andere studie toonde aan dat zowel slachtoffer als getuige zijn van geweld in de wijk de veiligheidspercepties van kinderen negatief beïnvloedde (Maschi et al., 2010). Aspecten van de wijk die bijdroegen aan de veiligheidspercepties van ouders waren een hoge mate van *collective efficacy*, de mate waarin er formele en informele structuren zijn die toezicht houden op het gedrag en de activiteiten en bewoners (Leventhal & Brooks-Gunn, 2000), en goed onderhoud van gebouwen (Côté-Lussier et al., 2025). Een hoge mate van graffiti en verkeer verlaagden de veiligheidspercepties van ouders.

Het onderzoek van Spilsbury et al. (2012) toonde aan dat ouders en kinderen andere aspecten van de wijk zagen als ‘gevaar’. Zo rapporteerden meer kinderen dan ouders geweld, honden, vechtpartijen en kinderen die gevaarlijke dingen op straat deden als gevaren voor wijkveiligheid. Meer ouders dan kinderen rapporteerden daarentegen verkeer, drugs, diefstal en bewoners met ‘slechte’ bedoelingen als gevaren voor wijkveiligheid.

Al met al vonden de studies voornamelijk een lage overeenstemming tussen de percepties van ouders en kinderen over wijkveiligheid en droegen er voor kinderen andere aspecten van de wijk bij aan de veiligheidspercepties dan voor ouders.

Discussie

Deze systematische literatuurreview beoogde antwoord te geven op de onderzoeksvraag: “In hoeverre draagt wijkveiligheid waargenomen door ouders en kinderen bij aan het emotionele welzijn van kinderen van zes tot en met twaalf jaar?” Aanvullende deelvragen gingen hierbij in op de overeenstemming tussen de percepties van ouders en kinderen en de vraag welke aspecten van de wijk bijdroegen aan de veiligheidspercepties van ouders en kinderen. In de discussie zullen eerst de resultaten besproken worden, waarna de beperkingen van de systematische review en de aanbevelingen worden toegelicht.

Integratie resultaten

De resultaten toonden aan dat het ervaren van wijkveiligheid door ouders en kinderen positief verband hield met hogere niveaus van eigenwaarde (Farver et al., 2000) en emotioneel welzijn (Forrester et al., 2024; González-Carrasco et al., 2023; Lee & Yoo, 2015; Mínguez, 2020), meer levenstevredenheid (Forrester et al., 2024; González-Carrasco et al., 2019; Oberle et al., 2011; Sarriera et al., 2021; Valera et al., 2022) en minder depressieve symptomen bij kinderen (Infantino et al., 2024). Daarbij hing het ervaren van meer onveiligheid in de wijk door ouders en kinderen samen met meer internaliserend en externaliserend gedrag (Beyer et al., 2024; Cho, 2023), mentale problemen (Goldfeld &

Hayes, 2012) en minder levenstevredenheid bij kinderen (Steckermeier, 2019). Hoewel de gevonden verbanden significant, maar zwak waren bleek uit de geïncludeerde studies dat het ervaren van wijkveiligheid door ouders en kinderen een positieve bijdrage kon leveren aan het emotionele welzijn van kinderen. Echter vond de studie van Butler et al. (2012) geen significant verband tussen wijkveiligheid en emotioneel welzijn. Aangezien het belang van wijkveiligheid voor het emotioneel welzijn van kinderen wel werd benadrukt sprak de studie van Butler et al. (2012) de overige resultaten niet tegen.

Verder zijn er voor de eerste aanvullende deelvraag wisselende resultaten gevonden, waarbij twee van de drie studies een lage mate van overeenstemming en een zwakke correlatie tussen de percepties van ouders en kinderen vonden (Infantino et al., 2024; Tang et al., 2025). Ten slotte zijn er voor de tweede deelvraag over de aspecten van de wijk die bijdragen aan veiligheidspercepties van ouders en kinderen consistente resultaten gevonden. Ouders en kinderen bleken namelijk de veiligheid in de wijk te baseren op andere aspecten (Côté-Lussier et al., 2015; Maschi et al., 2010; Spilsbury et al., 2012). Kinderen bleken de veiligheid van de wijk te baseren op de mate van bomen en verlichting in de wijk, maar ook op hoe veilig ouders de wijk ervoeren (Côté-Lussier et al., 2015). Gevaren in de wijk waren volgens kinderen geweld, honden en kinderen met risicovol gedrag (Maschi et al., 2010; Spilsbury et al., 2012). Ouders daarentegen bleken de veiligheid van de wijk te baseren op het onderhoud van gebouwen in de wijk en de mate van *collective efficacy* (Côté-Lussier et al., 2015). Gevaren in de wijk waren volgens ouders verkeer, drugs, diefstal en graffiti (Spilsbury et al., 2012).

De gevonden resultaten leken in lijn met de eerdere onderzoeken naar wijkveiligheid en welzijn. Opvallend was echter dat eerdere studies aantoonde dat wijkveiligheid een grote rol speelde bij welzijn (Berglund et al., 2017; Leventhal & Brooks-Gunn, 2000; Xue et al., 2005), terwijl de geïncludeerde studies kleine verbanden hebben gevonden. Een verklaring zou kunnen zijn dat eerder onderzoek zich richtte op adolescenten en volwassenen. Deze systematische review richtte zich op kinderen, die volgens de ecologische systeemtheorie afhankelijk zijn van hun directe sociale omgeving (Bronfenbrenner, 1979). Kinderen ervaren de wijk dan ook voornamelijk indirect, waarbij ouders een centrale rol spelen. Volgens de buffering hypothese mediëren en modereren ouders namelijk de effecten van de wijk op het kind (Noah, 2015). Zo vertoonden kinderen in wijken met armoede en criminaliteit minder externaliserende problemen wanneer kinderen opgroeiden in gezinnen met veel cohesie – de emotionele band tussen gezinsleden (Mullis et al., 2003) – dan kinderen uit gezinnen met weinig cohesie (Plybon & Kliwer, 2001). Daarnaast beïnvloedden ouderlijke percepties over

wijkveiligheid de mate waarin een kind werd blootgesteld aan de wijk, bijvoorbeeld door alleen onder toezicht van ouders te spelen (Timperio et al., 2004). Deze afhankelijkheid van ouders maakte dat kinderen minder directe ervaringen met de wijk hadden, waardoor het verband tussen ervaren wijkveiligheid en welzijn mogelijk kleiner was.

De afhankelijkheid van ouders verklaarde wellicht ook de lage mate van overeenstemming tussen percepties van ouders en kinderen over wijkveiligheid. Zo zouden ouders die de wijk als onveilig ervoerden hun kinderen meer monitoren en minder vrij laten bewegen in de wijk, waardoor kinderen misschien niet alle onveilige aspecten meekregen en de wijk dus veiliger zagen dan ouders (Timperio et al., 2004). Anderzijds waren kinderen ook individueel in interactie met verschillende omgevingen in de wijk (Bronfenbrenner, 1979). Ouders konden deze interacties met (on)veiligheid over- of juist onderschatten, waardoor zij een ander beeld ervoerden dan kinderen (Hill & Jones, 1997; Tang et al., 2025).

Ten slotte bleek uit de resultaten dat andere aspecten van de wijk bijdroegen aan de veiligheidspercepties van ouders en kinderen. Dit kon verklaard worden door de ontwikkelingen in midden kindertijd. In deze periode ontwikkelen kinderen namelijk een abstracter, consistentere en concreter beeld over waarden, zoals veiligheid (Knafo-Noam et al., 2024). Wat veiligheid is, hoe zij veiligheid zien en wat bijdraagt aan veiligheid zijn vragen die nog in ontwikkeling zijn, waardoor zij mogelijk andere aspecten aan veiligheid koppelen dan ouders. Ook toonde een onderzoek naar conceptvorming van gevaar bij kinderen aan dat de waarneembaarheid van gevaar toenam naarmate kinderen ouder werden (Hill et al., 2000). Kinderen herkenden al concrete en objectieve kenmerken, zoals weinig verlichting als mogelijk gevaar, maar namen gevaren die berusten op meerdere aspecten, zoals verkeer, nog niet goed waar.

Sterktes en beperkingen

Deze systematische review kende een aantal sterktes. Zo hebben de meeste studies emotioneel welzijn gemeten met vragenlijsten aan kinderen, waardoor het subjectieve welzijn in kaart is gebracht. Dit was een sterkte van deze review, omdat het onderzoeken van emotioneel welzijn vanuit het perspectief van kinderen belangrijk is om een nauwkeurig en zo volledig mogelijk beeld te krijgen van het welzijn binnen de context van hun omgeving (Ben-Arieh, 2008; Casas, 2011). Bovendien was het relevant en vernieuwend dat deze systematische review gefocust heeft op veiligheid als aspect van de wijk, omdat uit een eerdere systematische review bleek dat de meest onderzochte wijkenkenmerken sociaaleconomische status en armoede waren (Arcaya et al., 2016). De focus op subjectieve wijkveiligheid was van toegevoegde waarde, omdat de nadruk dan vooral ligt op positieve

ervaringen van bewoners, in plaats van negatieve kenmerken zoals criminaliteitscijfers (Syropoulos et al., 2024).

Echter kende deze systematische review ook beperkingen. Aangezien achttien studies een cross-sectioneel design hadden, zijn er geen causale verbanden tussen wijkveiligheid en emotioneel welzijn gevonden (Wang & Cheng, 2020). Ten tweede was een zwak punt van deze systematische review de verschillende vormen van potentiële bias die zelfrapportage had, waardoor de betrouwbaarheid en validiteit van meetgegevens beïnvloed kon worden. Zo konden ouders en kinderen mogelijk sociaal wenselijke antwoorden geven in plaats van eigen gevoelens en gedachten (Bispo Júnior, 2022). Ook was een bias bij zelfrapportage op basis van Likertschalen dat sommige participanten geneigd zijn alleen extreme antwoorden te geven, waarbij anderen juist in het midden van de Likertschaal blijven (Weijters et al., 2010). Samenvattend speelde bij de geïnccludeerde studies niet alleen bias van zelfrapportage een rol, maar ook het feit dat zowel emotioneel welzijn als waargenomen wijkveiligheid op een moment gemeten zijn (Theorell & Hasselhorn, 2005). Recente gebeurtenissen konden mogelijk beïnvloeden hoe participanten zich voelden over hun welzijn, maar ook de veiligheid die zij ervaren, waardoor zij mogelijk positiever of negatiever antwoordden op de meetinstrumenten.

Methodologisch kende deze systematische review ook een beperking. Het zoeken, selecteren en verwerken van de artikelen is namelijk maar door één beoordelaar uitgevoerd. Hierdoor zijn mogelijke artikelen over het hoofd gezien of onterecht geëxcludeerd wegens subjectiviteit bij de beoordelingscriteria (Drucker et al., 2016). Toch is door gebruik van de PRISMA-methodiek geprobeerd de effecten van deze beperking te limiteren. Door het systematisch weergeven van alle stappen in het zoekproces, wordt er met de PRISMA-methodiek namelijk geprobeerd zo transparant en repliceerbaar mogelijk de methode weer te geven (Page et al., 2021).

Vanwege de methodologische kwaliteit van studies was het van belang de resultaten voorzichtig te interpreteren. Wat betreft generaliseerbaarheid was het passend dat onderzoeken zich richtten op dezelfde doelgroep, een voldoende steekproef hadden en dat studies uit verschillende landen geïnccludeerd waren. Anderzijds lieten de NOS en de AXIS tool zien dat verschillende studies op één item uit de beoordelingstool niet voldeden aan de criteria voor generaliseerbaarheid ($n = 13$) (Downes et al., 2016; Wells et al., 2021). Ook bleek uit de MMAT dat onduidelijk was in hoeverre de steekproeven representatief waren (Hong et al., 2018). Al met al kon er dus niet met zekerheid geconcludeerd worden dat de

steekproeven van de geïncludeerde studies generaliseerbaar en representatief waren voor de hele doelgroep.

Implicaties en aanbevelingen

Deze systematische review had een maatschappelijke meerwaarde. Kinderen en ouders baseerden namelijk waargenomen wijkveiligheid op andere aspecten van de wijk, waardoor het belang om perspectieven van ouders en kinderen te betrekken bij het ontwikkelen van aandachtspunten voor beleid gericht op het verbeteren van de wijk werd bevestigd (Tuenter & Farag Nagi, 2025). Om uiteindelijk het emotionele welzijn van kinderen te vergroten zou het lokale beleid zich kunnen focussen op het verbeteren van subjectieve wijkveiligheid. Er dient gericht te worden op het verbeteren van fysieke wijkaspecten zoals verlichting, aantal bomen en onderhoud van gebouwen, maar ook op sociale veiligheidsaspecten in de wijk, door meer toezicht op geweld, drugs en criminaliteit (Côté-Lussier et al., 2015; Maschi et al., 2010; Spilsbury et al., 2012).

Verder heeft deze systematische review een overzicht gecreëerd van bestaande studies die het verband tussen waargenomen wijkveiligheid en emotioneel welzijn van kinderen in de midden kindertijd onderzochten. Hieruit bleek een leemte in longitudinale onderzoeken, waardoor inzicht in de effecten van waargenomen wijkveiligheid op het emotioneel welzijn van kinderen over de tijd heen miste (Wang & Cheng, 2020). Longitudinale onderzoeken kunnen relevant zijn, omdat het onderzoeken van de omgeving waarin een kind opgroeit over een langere periode meer begrip kan opleveren over de manier waarop kinderen beïnvloed worden door de omgeving (Jackson & Mare, 2007).

Hoewel uit deze systematische review bleek dat waargenomen wijkveiligheid positief bijdroeg aan het emotionele welzijn van kinderen, was nog onduidelijk welke aspecten van wijkveiligheid hieraan bijdroegen. Dit kwam omdat waargenomen wijkveiligheid in de geïncludeerde studies voornamelijk is gemeten met de vraag: “Hoe veilig voel je jezelf in de wijk?” Kennis over de precieze aspecten van wijkveiligheid, zoals vertrouwen in de wijk en de mate van angst voor criminaliteit die bijdragen aan het emotionele welzijn biedt een betere mogelijkheid om het emotionele welzijn van kinderen in de omgeving waarin zij opgroeien gericht te versterken (Sandel et al., 2016; Syropoulos et al., 2024).

Vanuit de resultaten en de beperkingen kwamen aanbevelingen voor toekomstig onderzoek voort. Ten eerste kan een volgende systematische review gebruik maken van meerdere beoordelaars om de kans op subjectiviteit bij de beoordeling van studies te verkleinen. Uit onderzoek bleek namelijk dat een tweede beoordelaar tijdens het screeningsproces het aantal relevante studies voor de systematische review kon verhogen

(Stoll et al., 2019). Een tweede aanbeveling voor vervolgonderzoek is om subjectieve wijkveiligheid niet uitsluitend te meten met de vraag: “Hoe veilig voel je jezelf in de wijk?”, maar met gevalideerde vragenlijsten die aspecten van wijkveiligheid omvatten, zoals de mate van verlichting, verkeer, geweld en criminaliteit, die mogelijk de veiligheidspercepties van ouders en kinderen beïnvloeden. Meer aandacht voor de onderzoeksopzet en de meetinstrumenten, kan namelijk de kwaliteit van gevonden resultaten aanzienlijk verbeteren (O’Campo et al., 2015).

Conclusie

Concluderend kwam uit deze systematische review naar voren dat voor kinderen van zes tot en met twaalf jaar, waargenomen wijkveiligheid positief kon bijdragen aan het emotionele welzijn en dat meer waargenomen onveiligheid een negatief verband had met het emotionele welzijn. De gevonden associaties waren hierbij zwak, maar significant. Verder hebben de studies voornamelijk een lage mate van overeenstemming tussen de percepties over waargenomen wijkveiligheid van ouders en kinderen gevonden. Daarnaast droegen andere fysieke en sociale aspecten van de wijk bij aan de veiligheidspercepties van ouders en kinderen. Voor kinderen droegen bomen en verlichting bij aan de veiligheidspercepties en waren gevaren geweld, honden en kinderen met risicovol gedrag. Voor ouders droeg het onderhoud van gebouwen en de ervaren *collective efficacy* bij aan de veiligheidspercepties en waren gevaren verkeer, drugs, diefstal en criminaliteit. Al met al is er meer onderzoek nodig naar welke aspecten van wijkveiligheid bijdragen aan het emotionele welzijn van kinderen, zodat er in de toekomst gerichte verbeteringen in de wijk ter vergroting van het emotioneel welzijn van kinderen kunnen worden gemaakt.

Literatuur

- Appau, S., Churchill, S. A., & Farrell, L. (2018). Social integration and subjective wellbeing. *Applied Economics*, 51(16), 1748-1761.
<https://doi.org/10.1080/00036846.2018.1528340>
- Arcaya, M. C., Tucker-Seeley, R. D., Kim, R., Schnake-Mahl, A., So, M., & Subramanian, S. V. (2016). Research on neighborhood effects on health in the United States: A systematic review of study characteristics. *Social Science & Medicine*, 168, 16-29.
<https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2016.08.047>
- Baffoe, G. (2019). Understanding the neighbourhood concept and its evolution: A review. *Environment and Urbanization ASIA*, 10(2), 393-402.
<https://doi.org/10.1177/0975425319859115>
- Bailey, E. J., Malecki, K. C., Engelman, C. D., Walsh, M. C., Bersch, A. J., Martinez-Donate, A. P., Peppard, P. E., & Nieto, F. J. (2014). Predictors of discordance between perceived and objective neighborhood data. *Annals of Epidemiology*, 24(3), 214-221.
<https://doi.org/10.1016/j.annepidem.2013.12.007>
- Bandara, T., & Muhajarine, N. (2014). *Neighborhood design and quality of life in Saskatoon*. In A. C. Michalos (Red). Encyclopedia of quality of life and well-being research (pp. 4318-4324). Springer. https://doi.org/10.1007/978-94-007-0753-5_4187
- Ben-Arieh, A. (2008). The child indicators movement: Past, present, and future. *Child Indicators Research*, 1, 3-16. <https://doi.org/10.1007/s12187-007-9003-1>
- Ben-Arieh, A., McDonell, J., & Attar-Schwartz, S. (2009). Safety and home-school relations as indicators of children well being: Whose perspective counts?. *Social Indicators Research*, 90, 339-349. <https://doi.org/10.1007/s11205-008-9267-y>
- Berglund, E., Westerling, R., & Lytsy, P. (2017). Housing type and neighborhood safety behaviour predicts self-rated health, psychological well-being and frequency of recent unhealthy days: A comparative cross-sectional study of the general population in Sweden. *Planning Practice & Research*, 32(4), 444-465.
<https://doi.org/10.1080/02697459.2017.1374706>
- *³Beyer, L., Enthoven, C. A., Groeniger, J. O., Van Lenthe, F. J., Delaney, S., Slopen, N., & Tiemeier, H. (2024). Different concepts of neighborhood safety and child internalizing and externalizing behaviors. *American Journal of Epidemiology*, kwae296,
<https://doi.org/10.1093/aje/kwae296>

³ Noot. Referenties aangeduid met een * zijn de geïnccludeerde studies uit de resultatensectie van deze systematische review.

- Bispo Júnior, J. P. (2022). Social desirability bias in qualitative health research. *Revista de Saude Publica*, 56, 101. <https://doi.org/10.11606/s1518-8787.2022056004164>
- Blackman, T., & Harvey, J. (2001). Housing renewal and mental health: A case study. *Journal of Mental Health*, 10(5), 571-583. <https://doi.org/10.1080/09638230120041335>
- Boer, M., Van Dorsselaer, S., De Looze, M., De Roos, S., Brons, H., Van den Eijnden, R., Monshouwer, K., Huijnk, W., Ter Bogt, T., Vollebergh, W., & Stevens, G. (2022). *HSBC 2021: Gezondheid en welzijn van jongeren in Nederland*. Universiteit Utrecht. Geraadpleegd op 1 maart 2025, van <https://www.trimbos.nl/wp-content/uploads/2022/09/AF2022-HBSC-2021-Gezondheid-en-welzijn-van-jongeren-in-Nederland.pdf>
- Bronfenbrenner, U. (1979). *The ecology of human development: Experiments by nature and design*. Harvard University Press. <https://doi.org/10.2307/j.ctv26071r6>
- *Butler, A. M., Kowalkowski, M., Jones, H. A., & Raphael, J. L. (2012). The relationship of reported neighborhood conditions with child mental health. *Academic Pediatrics*, 12(6), 523-531. <https://doi.org/10.1016/j.acap.2012.06.005>
- Casas, F. (2011). Subjective social indicators and child and adolescent well-being. *Child Indicators Research*, 4, 555-575. <https://doi.org/10.1007/s12187-010-9093-z>
- Caqueo-Urizar, A., Urzúa, A., Villalonga-Olives, E., Atencio-Quevedo, D., Irarrázaval, M., Flores, J., & Ramírez, C. (2022). Children's mental health: Discrepancy between child self-reporting and parental reporting. *Behavioral Sciences*, 12(10), 401. <https://doi.org/10.3390/bs12100401>
- *Cho, Y. (2023). Linking neighbourhood safety and children's internalizing and externalizing problems: Mediating role of maternal depression. *Child & Family Social Work*, 28(4), 1089-1099. <https://doi.org/10.1111/cfs.13028>
- Corominas, M., González-Carrasco, M., & Casas, F. (2021). Analyzing factors for an optimum play environment through children's subjective well-being indicators. *Children and Youth Services Review*, 122, 105688. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2020.105688>
- *Côté-Lussier, C., Jackson, J., Kerstens, Y., Henderson, M., & Barnett, T. A. (2015). A child's view: Social and physical environmental features differentially predict parent and child perceived neighborhood safety. *Journal of Urban Health*, 92, 10-23. <https://doi.org/10.1007/s11524-014-9917-0>

- Cox, L. J., Cox, A., & Morley, H. (2025). Parental perspectives on barriers and facilitators of early adolescent outdoor play: A qualitative study. *Health Education Journal*, 84(1), 69-81. <https://doi.org/10.1177/00178969241307155>
- Cummins, S., Macintyre, S., Davidson, S., & Ellaway, A. (2005). Measuring neighbourhood social capital and material context: generation and interpretation of ecological data from routine and non-routine sources. *Health & Place*, 11(3), 249-260. <https://doi.org/10.1016/j.healthplace.2004.05.003>
- Davison, K. K., Nishi, A., Kranz, S., Wyckoff, L., May, J., Earle-Richardson, G. B., Strogatz, D. S., & Jenkins, P. L. (2012). Associations among social capital, parenting for active lifestyles, and youth physical activity in rural families living in upstate New York. *Social Science & Medicine*, 75(8), 1488-1496. <https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2012.06.002>
- Del Giudice, M. (2014). Middle childhood: An evolutionary-developmental synthesis. *Child Development Perspectives*, 8(4), 193-200. <https://doi.org/10.1111/cdep.12084>
- De Paola, J., & Hakoköngäs, E. J. (2025). ‘An adult who protects the child with an umbrella’: Making sense of happiness and unhappiness in Finnish children’s drawings. *Journal of Community & Applied Social Psychology*, 35(1), e70018. <https://doi.org/10.1002/casp.70018>
- Downes, M. J., Brennan, M. L., Williams, H. C., & Dean, R. S. (2016). Development of a critical appraisal tool to assess the quality of cross-sectional studies (AXIS). *BMJ Open*, 6(12), e011458. <https://doi.org/10.1136/bmjopen-2016-011458>
- Drubin, D. G., & Kellogg, D. R. (2012). English as the universal language of science: Opportunities and challenges. *Molecular Biology of the Cell*, 23(8), 1399. <https://doi.org/10.1091/mbc.E12-02-0108>
- Erasmus University Library. (z.d.). *Alphabetical list of databases*. Geraadpleegd op 11 april 2025, van <https://libguides.eur.nl/az/databases?s=124711&a=w>
- *Farver, J. A. M., Ghosh, C., & Garcia, C. (2000). Children’s perception of their neighborhoods. *Journal of Applied Developmental Psychology*, 21(2), 139-163. [https://doi.org/10.1016/S0193-3973\(99\)00032-5](https://doi.org/10.1016/S0193-3973(99)00032-5)
- Feller, S. C., Castillo, E. G., Greenberg, J. M., Abascal, P., Van Horn, R., & Wells, K. B. (2018). Emotional well-being and public health: Proposal for a model national initiative. *Public Health Reports*, 133(2), 136–141. <https://doi.org/10.1177/0033354918754540>

- *Forrester, P., Kahric, U., Lewis, E. M., & Rose, T. (2024). Family, peer, and neighborhood influences on urban children's subjective wellbeing. *Child and Adolescent Social Work Journal*, 41, 427-439. <https://doi.org/10.1007/s10560-022-00866-0>
- *Goldfeld, S. R., & Hayes, L. (2012). Factors influencing child mental health: A state-wide survey of Victorian children. *Journal of Paediatrics and Child Health*, 48(12), 1065-1070. <https://doi.org/10.1111/j.1440-1754.2012.02473.x>
- Gong, X., Van den Berg, P., Dane G. Z., & Arentze, T. (2025). Parental perception of child friendliness and its impact on residential location choice: A stated choice experiment. *Cities*, 161, 105914. <https://doi.org/10.1016/j.cities.2025.105914>
- *González-Carrasco, M., Bedin, L., Casas, F., Alfaro, J., & Sarriera, J. C. (2023). Safety, perceptions of good treatment and subjective well-being in 10- and 12-year-old children in three countries. *Applied Research in Quality of Life*, 18, 1521-1544. <https://doi.org/10.1007/s11482-023-10151-6>
- *González-Carrasco, M., Casas, F., Ben-Arieh-A., Savahl, S., & Tiliouine, H. (2019). Children's perspectives and evaluations of safety in diverse settings and their subjective well-being: A multi-national approach. *Applied Research in Quality of Life*, 14, 309-334. <https://doi.org/10.1007/s11482-018-9594-3>
- Helliwell, J. F., Layard, R., Sachs, J. D., De Neve, J. E., Aknin, L. B., & Wang, S. (Eds.). (2022). *World Happiness Report 2022* (chapter 3). Sustainable Development Solutions Network. Geraadpleegd op 11 april 2025, van <https://happiness-report.s3.amazonaws.com/2022/WHR+22.pdf>
- Hill, H. M., & Jones, L. P. (1997). Children's and parents' perceptions of children's exposure to violence in urban neighborhoods. *Journal of the National Medical Association*, 89(4), 270-276.
- Hill, R., Lewis, V., & Dunbar, G. (2000). Young children's concepts of danger. *British Journal of Developmental Psychology*, 18, 103-119. <https://doi.org/10.1348/026151000165607>
- Hoex, J., Vlaardingerbroek, S., Balledux, M., Speetjens, P., & Vink, C. (2022). *Opgroeien doe je samen: Bouwen aan een stevige pedagogische basis*. Nederlands Jeugdinstituut. Geraadpleegd op 20 maart 2025, van <https://www.nji.nl/publicaties/opgroeien-doe-je-samen>
- Hong Q. N., Pluye, P., Fàbregues, S., Bartlett, G., Boardman, F., Cargo, M., Dagenais, P., Gagnon, M. P., Griffiths, F., Nicolau, B., O'Cathain, A., Rousseau, M. C., & Vedel, I. (2018). *Mixed methods appraisal tool (MMAT), version 2018*. Canadian Intellectual

- Property Office, Industry Canada. Geraadpleegd op 26 juni 2025, van <http://mixedmethodsappraisaltoolpublic.pbworks.com/w/page/24607821/FrontPage>
- *Infantino, E., Barnett, T. A., Côté-Lussier, C., Van Hulst, A., Henderson, M., Mathieu, M.E., Sabiston, C., & Kakinami, L. (2024). Feeling safe: A critical look at the effect of neighborhood safety features and perceptions on childhood symptoms of depression. *BMC Pediatrics*, 24, 774. <https://doi.org/10.1186/s12887-024-05236-6>
- Jackson, M. I., & Mare, R. D. (2007). Cross-sectional and longitudinal measurements of neighborhood experience and their effects on children. *Social Science Research*, 36(2), 590-610. <https://doi.org/10.1016/j.ssresearch.2007.02.002>
- Kahneman, D., & Deaton, A. (2010). High income improves evaluation of life but not emotional well-being. *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America*, 107(38), 16489-16493. <https://doi.org/10.1073/pnas.1011492107>
- Karcher, N. R., Schiffman, J., & Barch, D. M. (2021). Environmental risk factors and psychotic-like experiences in children aged 9-10. *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry*, 60(4), 490-500. <https://doi.org/10.1016/j.jaac.2020.07.003>
- Kelly, J., Sadeghieh, T., & Adeli, K. (2014). Peer review in scientific publications: Benefits, critiques, & a survival guide. *EJIFCC*, 25(3), 227-243.
- Knafo-Noam, A., Daniel, E., & Benish-Weisman, M. (2024). The development of values in middle childhood: Five maturation criteria. *Current Directions in Psychological Science*, 33(1), 18-26. <https://doi.org/10.1177/09637214231205865>
- Korelitz, K. E., & Garber, J. (2016). Congruence of parents' and children's perceptions of parenting: A meta-analysis. *Journal of Youth and Adolescence*, 45, 1973-1995. <https://doi.org/10.1007/s10964-016-0524-0>
- *Lee, B. J., & Yoo, M. S. (2015). Family, school, and community correlates of children's subjective well-being: An international comparative study. *Child Indicators Research*, 8, 151-175. <https://doi.org/10.1007/s12187-014-9285-z>
- Leventhal, T., & Brooks-Gunn, J. (2000). The neighborhoods they live in: The effects of neighborhood residence on child and adolescent outcomes. *Psychological Bulletin*, 126(2), 309-337. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.126.2.309>
- Leyden, K. M., Goldberg, A., & Duval, R. D. (2011a). The built environment, maintenance of the public sphere and connections to others and to place: An examination of 10 international cities. *Journal of Urbanism: International Research on Placemaking and Urban Sustainability*, 4(1), 25-38. <https://doi.org/10.1080/17549175.2011.559946>

- Leyden, K. M., Goldberg, A., & Michelbach, P. (2011b). Understanding the pursuit of happiness in ten major cities. *Urban Affairs Review*, 47(6), 861-888.
<https://doi.org/10.1177/1078087411403120>
- Lim, W. M. (2024). What is quantitative research? An overview and guidelines. *Australasian Marketing Journal*. <https://doi.org/10.1177/14413582241264622>
- Lub, V., De Leeuw, T. (2017). Perceptions of neighbourhood safety and policy response: A qualitative approach. *European Journal on Criminal Policy and Research*, 23(3), 425-440. <https://doi.org/10.1007/s10610-016-9331-0>
- Makinde, O. O. (2020). The correlates of residents' perception of safety in gated communities in Nigeria. *Social Sciences & Humanities Open*, 2(1), 100018).
<https://doi.org/10.1016/j.ssaho.2020.100018>
- Malika, N., Van Dyk, T. R., Alemi, Q., Belliard, J. C., Fisher, C., Ortiz, L., & Montgomery, S. (2023). What's keeping kids up at night? How psychosocial stressors exacerbate the relationship between sleep and mental health. *Public Health Challenges*, 2(2), e95.
<https://doi.org/10.1002/puh2.95>
- *Maschi, T., Perez, R. M., & Tyson, E. (2010). Exploring the relationship between exposure to violence, perceptions of neighborhood safety, and children's adaptive functioning: Clinical and community implications. *Journal of Human Behavior in the Social Environment*, 20(6), 744-761. <https://doi.org/10.1080/10911351003749144>
- May-Varas, S., Margolis, J., Mead, T. (2023). *Educational learning theories* (3e ed.). Education Open Textbooks. Geraadpleegd op 14 maart 2025, van
<https://openoregon.pressbooks.pub/educationalllearningtheories3rd/>
- McDonell, J. R. (2014) Neighborhood characteristics and children's safety. In: A. C. Michalos (Red). *Encyclopedia of quality of life and well-being research* (pp. 4314-4318). Springer. https://doi.org/10.1007/978-94-007-0753-5_3773
- Meltzer, H., Vostanis, P., Goodman, R., & Ford, T. (2007). Children's perceptions of neighborhood trustworthiness and safety and their mental health. *Journal of Child Psychology and Psychiatry, and Allied Disciplines*, 48(12), 1208-1213.
<https://doi.org/10.1111/j.1469-7610.2007.01800.x>
- *Midouhas, E., Sifaki, M., Lai, H., & Flouri, E. (2021). Reciprocal associations of adolescent perceptions of neighbourhood safety and problem behaviour. *Wellbeing, Space and Society*, 2, 100036. <https://doi.org/10.1016/j.wss.2021.100036>

- *Mínguez, A. M. (2020). Children's relationships and happiness: The role of family, friends and the school in four European countries. *Journal of Happiness Studies*, 21, 1859-1878. <https://doi.org/10.1007/s10902-019-00160-4>
- Mullis, R. L., Brailsford, J. C., & Mullis, A. K. (2003). Relations between identity formation and family characteristics among young adults. *Journal of Family Issues*, 24(8), 966-980. <https://doi.org/10.1177/0192513X03256156>
- Nederlands Jeugdinstituut. (2023). *Cijfers over welbevinden en mentale gezondheid*. Geraadpleegd op 28 februari 2025, van <https://www.nji.nl/cijfers/welbevinden>
- Nicotera, N. (2008). Children speak about neighborhoods: Using mixed methods to measure the construct neighborhood. *Journal of Community Psychology*, 36(3), 333-351. <https://doi.org/10.1002/jcop.20197>
- Noah, A. J. (2015). Putting families into place: Using neighborhood-effects research and activity spaces to understand families. *Journal of Family Theory & Review*, 7(4), 452-467. <https://doi.org/10.1111/jftr.12119>
- *Oberle, E., Schonert-Reichl, K. A., & Zumbo, B. D. (2011). Life satisfaction in early adolescence: Personal, neighborhood, school, family, and peer influences. *Journal of Youth and Adolescence*, 40(7), 889-901. <https://doi.org/10.1007/s10964-010-9599-1>
- O'Campo, P., Wheaton, B., Nisenbaum, R., Glazier, R. H., Dunn, J. R., & Chambers, C. (2015). The neighbourhood effects on health and well-being (NEHW) study. *Health & Place*, 31, 65-74. <https://doi.org/10.1016/j.healthplace.2014.11.001>
- Page, M. J., Moher, D., Bossuyt, P. M., Boutron, I., Hoffmann, T. C., Mulrow, C. D., Shamseer, L., Tetzlaff, J. M., Akl, E. A., Brennan, S. E., Chou, R., Glanville, J., Grimshaw, J. M., Hróbjartsson, A., Lalu, M. M., Li, T., Loder, E. W., Mayo-Wilson, E., McDonald, S., McGuinness, L. A., ... McKenzie, J. E. (2021). PRISMA 2020 explanation and elaboration: updated guidance and exemplars for reporting systematic reviews. *BMJ (Clinical research ed.)*, 372, n160. <https://doi.org/10.1136/bmj.n160>
- Park, C. L., Kubzansky, L. D., Chafouleas, S. M., Davidson, R. J., Keltner, D., Parsafar, P., Conwell, Y., Martin, M. Y., Hanmer, J., & Hong Wang, K. (2023). Emotional well-being: What it is and why it matters. *Affective Science*, 4, 10-20. <https://doi.org/10.1007/s42761-022-00163-0>
- Plybon, L. E., & Kliever, W. (2001). Neighborhood types and externalizing behavior in urban school-age children: Tests of direct, mediated, and moderated effects. *Journal of Child and Family Studies*, 10, 419-437. <https://doi.org/10.1023/A:1016781611114>

- Putra, I. G. N. E., Astell-Burt, T., Cliff, D. P., Vella, S. A., Feng, X. (2021). Association between caregiver perceived green space quality and the development of prosocial behaviour from childhood to adolescence: Latent class trajectory and multilevel longitudinal analyses of Australian children over 10 years. *Journal of Environmental Psychology*, 74, 101579. <https://doi.org/10.1016/j.jenvp.2021.101579>
- Putrik, P., Van Amelsvoort, L., Mujakovic, S., Kunst, A. E., Van Oers, H., Kant, I., Jansen, M. W., & De Vries, N. K. (2019). Assessing the role of criminality in neighbourhood safety feelings and self-reported health: Results from a cross-sectional study in a Dutch municipality. *BMC Public Health*, 19(1), 920. <https://doi.org/10.1186/s12889-019-7197-z>
- Rasmussen, A., Cissé, A., Han, Y., & Roubeni, S. (2018). Migration factors in West African immigrant parents' perceptions of their children's neighborhood safety. *American Journal of Community Psychology*, 61(3-4), 321-331. <https://doi.org/10.1002/ajcp.12230>
- Rogers, M. (2012). "They are there for you": The importance of neighbourhood friends to children's well-being. *Child Indicators Research*, 5, 483-502. <https://doi.org/10.1007/s12187-012-9146-6>
- Rubens, S. L., & Fite, P. J. (2013). The influence of physical activity in the relation between neighborhood safety and depressive symptoms among school-age children. *Child Indicators Research*, 6, 23-32. <https://doi.org/10.1007/s12187-012-9155-5>
- Ryan, R., Hosking, J., Wilkinson-Meyers, L., & Ameratunga, S. (2018). Children's perceptions of a 'self-explaining road' intervention to improve neighbourhood safety. *Journal of Paediatrics and Child Health*, 54(4), 365-369. <https://doi.org/10.1111/jpc.13776>
- Sandel, M., Faugno, E., Mingo, A., Cannon, J., Byrd, K., Garcia, D. A., Collier, S., McClure, E., & Boynton-Jarrett, R. (2016). Neighborhood-level interventions to improve childhood opportunity and lift children out of poverty. *Academic Pediatrics*, 16(3 Suppl), S128-S135. <https://doi.org/10.1016/j.acap.2016.01.013>
- *Sarriera, J. C., Bedin, L. M., & Strelhow, M. R. W. (2021). Perceptions of safety and subjective well-being of Brazilian children. *Journal of Community Psychology*, 49(1), 218-227. <https://doi.org/10.1002/jcop.22396>
- Shuey, E. A., & Leventhal, T. (2019). Neighborhoods and parenting. In M. H. Bornstein (Red.), *Handbook of parenting: Biology and ecology of parenting* (3rd ed., pp. 317-399). Routledge/Taylor & Francis Group. <https://doi.org/10.4324/9780429401459-11>

- *Spilsbury, J. C., Korbin, J. E., & Coulton, C. J. (2012). “Subjective” and “objective” views of neighborhood danger & well-being: The importance of multiple perspectives and mixed methods. *Child Indicators Research*, 5, 469-482.
<https://doi.org/10.1007/s12187-012-9165-3>
- *Steckermeier, L. C. (2019). Better safe than sorry. Does agency moderate the relevance of safety perceptions for the subjective well-being of young children? *Child Indicators Research*, 12, 29-48. <https://doi.org/10.1007/s12187-017-9519-y>
- Stoll, C. R. T., Izadi, S., Fowler, S., Green, P., Suls, J., & Colditz, G. A. (2019). The value of a second reviewer for study selection in systematic reviews. *Research Synthesis Methods*, 10(4), 539-545. <https://doi.org/10.1002/jrsm.1369>
- Sweeney, S. M., & Von Hagen, L. A. (2015). Middle school students’ perceptions of safety: A mixed-methods study. *The Journal of School Health*, 85(10), 688-696.
<https://doi.org/10.1111/josh.12298>
- Syropoulos, S., Leidner, B., Mercado, E., Li, M., Cros, S., Gómez, A., Baka, A., Chekroun, P., & Rottman, J. (2024). How safe are we? Introducing multidimensional model of perceived personal safety. *Personality and Individual Differences*, 224, 112640.
<https://doi.org/10.1016/j.paid.2024.112640>
- *Tang, J. T., Saadi, A., Dunn, E. C., & Choi, K. C. (2025). Concordance in child-parent reporting of social victimization experiences in the adolescent brain cognitive development (ABCD) study. *Academic Pediatrics*, 25(1), 102458.
<https://doi.org/10.1016/j.acap.2024.02.001>
- Theorell, T., & Hasselhorn, H. M. (2005). On cross-sectional questionnaire studies of relationships between psychosocial conditions at work and health – are they reliable?. *International Archives of Occupational and Environmental Health*, 78, 517-522.
<https://doi.org/10.1007/s00420-005-0618-6>
- Timperio, A., Crawford, D., Telford, A., & Salmon, J. (2004). Perceptions about the local neighborhood and walking and cycling among children. *Preventive Medicine*, 38(1), 39-47. <https://doi.org/10.1016/j.ypmed.2003.09.026>
- Tuenter, T., & Farag Nagi, G. (2025). *10 randvoorwaarden voor een effectieve jeugdaanpak binnen de gemeente*. Nederlands Jeugdinstituut. Geraadpleegd op 1 maart 2025, van https://www.nji.nl/uploads/2025-01/10-randvoorwaarden-voor-effectieve-jeugdaanpak-binnen-de-gemeente_0.pdf
- *Valera, J. J., Muñoz-Najar Pacheco, A. O., Chuecas, M. J., Rodríguez-Rivas, M. E., Guzmán, P., & Yunes, M. A. M. (2022). Life satisfaction, bullying, and feeling safe as a

- protective factor for Chilean and Brazilian adolescents. *Child Indicators Research*, 15, 579-598. <https://doi.org/10.1007/s12187-021-09872-7>
- Van Roy, B., Groholt, B., Heyerdahl, S., & Clench-Aas, J. (2010). Understanding discrepancies in parent-child reporting of emotional and behavioural problems: Effects of relational and socio-demographic factors. *BMC Psychiatry*, 10(56), <https://doi.org/10.1186/1471-244X-10-56>
- Vazsonyi, A. T., Liu, D., Beier, J., & Blatny, M. (2020). Neighborhood effects on internalizing and externalizing problems, and academic competence: A comparison of Roma and non-Roma adolescents. *International Journal of Public Health*, 65(8), 1383-1392. <https://doi.org/10.1007/s00038-020-01425-z>
- Voss, M. L., Claeson, M., Bremberg, S., Peterson, S. S., Alfvén, T., & Ndeezi, G. (2023). The missing middle of childhood. *Global Health Action*, 16(1), 2242196. <https://doi.org/10.1080/16549716.2023.2242196>
- Wandersman, A., & Nation, M. (1998). Urban neighborhoods and mental health: Psychological contributions to understanding toxicity, resilience, and interventions. *American Psychologist*, 53(6), 647-656. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.53.6.647>
- Wang, X., & Cheng, Z. (2020). Cross-sectional studies: Strengths, weaknesses, and recommendations. *Chest*, 158(1), S65-S71. <https://doi.org/10.1016/j.chest.2020.03.012>
- Weden, M. M., Carpiano, R. M., & Robert, S. A. (2008). Subjective and objective neighborhood characteristics and adult health. *Social Science & Medicine*, 66, 1256-1270. <https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2007.11.041>
- Weijters, B., Geuens, M., & Schillewaert, N. (2010). The individual consistency of acquiescence and extreme response style in self-report questionnaires. *Applied Psychological Measurement*, 34(2), 105-121. <https://doi.org/10.1177/0146621609338593>
- Wells, G. A., Shea, B., O'Connell, D., Peterson, J., Welch, V., Losos, M., & Tugwell, P. (2021). *The Newcastle-Ottawa Scale (NOS) for assessing the quality of nonrandomized studies in meta-analyses*. Ottawa Hospital Research Institute. Geraadpleegd op 29 mei 2025, van https://www.ohri.ca/programs/clinical_epidemiology/oxford.asp
- Won, J., Lee, C., Forjuoh, S. N., & Ory, M. G. (2016). Neighborhood safety factors associated with older adults' health-related outcomes: A systematic literature review. *Social Science & Medicine*, 165, 177-186. <https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2016.07.024>

- Wright, P. A., & Kloos, B. (2007). Housing environment and mental health outcomes: A levels of analysis perspective. *Journal of Environmental Psychology*, 27(1), 79-89.
<https://doi.org/10.1016/j.jenvp.2006.12.001>
- Xue, Y., Leventhal, T., Brooks-Gunn, J., Earls, F. J. (2005). Neighborhood residence and mental health problems of 5- to 11-year-olds. *Archives of General Psychiatry*, 62(5), 554-563. <https://doi.org/10.1001/archpsyc.62.5.554>

Bijlagen

Bijlage 1

Plagiaatverklaring

Met ondertekening van deze overeenstemming verklaar ik, Evy Vermeiren, student Pedagogische Wetenschappen van de Erasmus Universiteit Rotterdam, dat ik bij het schrijven van mijn scriptie over het onderwerp “Hulpbronnen van veerkracht in de wijk” geen plagiaat heb gepleegd en dat de scriptie het resultaat is van mijn eigen werk en verwoord is in mijn eigen woorden, behoudens citaten. Daar waar mijn scriptie gebaseerd is op informatie dan wel ideeën van een ander zal ik die ander recht doen door naar diens geraadpleegde werk te verwijzen. Tevens verklaar ik dat ik te allen tijde verantwoordelijk blijf voor het bovenstaande.*

Datum, plaats:

17-04-2025, Wernhout

Handtekening:

Bijlage 2*Zoektermen tabel*

Concept	Zoektermen	<i>Web of Science</i>	<i>PsycINFO</i>	<i>Scopus</i>
1. Leeftijdsgroep	("child" OR "children" OR "pupil" OR "middle childhood")	2 973 589	871 792	8 941 639
2. Percepties van ouders en kinderen	("perception" OR "perspective" OR "view" OR "subjective" OR "perceived" OR "parent* perspective" OR "parent* perception" OR "parent* view" OR "perspective of parents" OR "child* view" OR "child* perspective" OR "child* perception")	3 494 895	1 152 282	22 713 028
3. Wijkveiligheid	("secure neighbourhood" OR "secure neighborhood" OR "neighbourhood safety" OR "neighborhood safety" OR "community safety" OR "safety features" OR "feeling safe")	6933	1635	35 134
4. Welzijn	("emotional well-being" OR "emotional wellbeing" OR "emotional health" OR "emotional development" OR "mental health" OR "mental wellbeing" OR "mental well-being" OR "psychological wellbeing" OR "psychological well-being" OR "psychological health" OR "psychological development" OR "life satisfaction" OR "wellbeing" OR "well-being")	917 072	477 235	2 947 174
Combinatie zoektermen (n = 6441)	1 AND 2 AND 3 AND 4	102	42	6297

